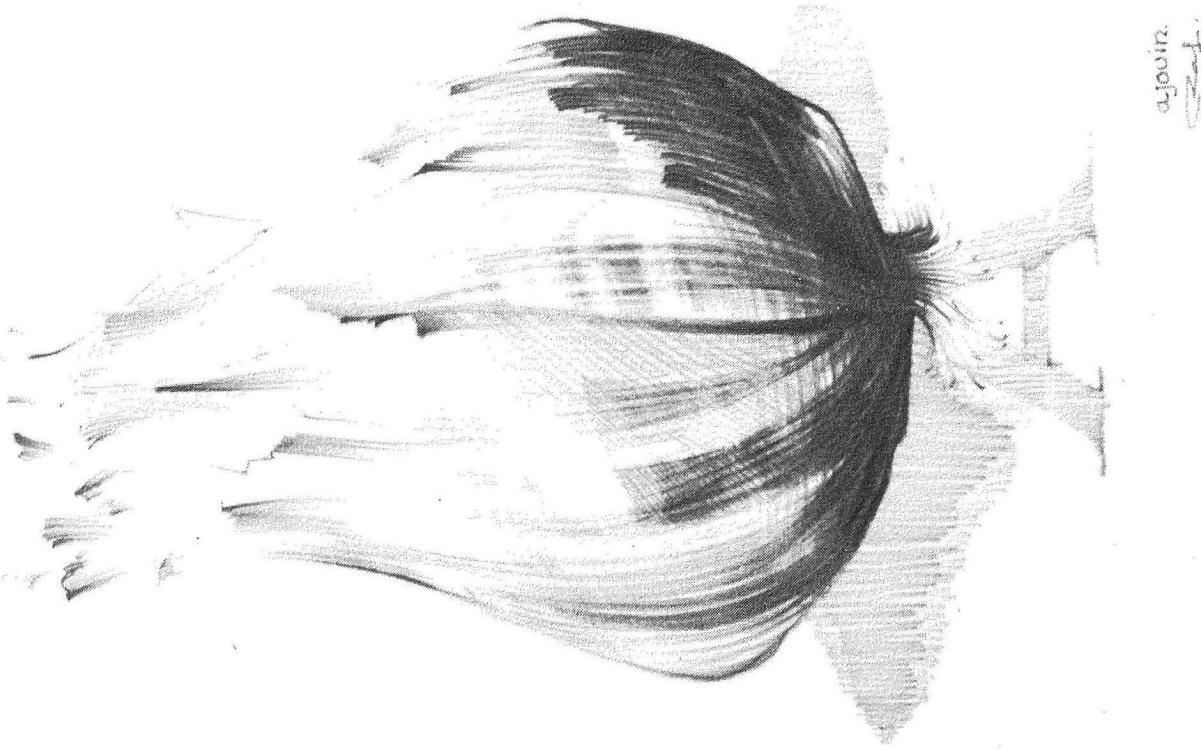

10. PROEVE VAN DENDERMONDS -PLAT
DE CURSIEFJES VAN 1975

...Het zijn zo van die plezante dingskes. Een soort collage van gebeurtenissen en figuren van vroeger die ik transponeer in deze tijd.
Het is soms milde spot en zachte humor...

(Marc De Backer in *Speciale Ros Beiaarduitgave 1975*)

NOTA : Ter verduidelijking van niet-Dendermondaars of relatief jonge lezers : de cursiefjes werden enkele weken voor de Dendermondse Ommegang 1975 door ons neergepend onder het pseudoniem « STIKKE VA FLESSE », die zijn belevenissen vertelt samen met zijn collega « PERREPIJE-KAPOT » (Spotnaam van twee populaire Dendermonde politieagenten - zie BIJNAMEN). In ons laatste cursiefje is 't Ros Bajoërt echter zelf aan 't woord.

(zie blz. 226)

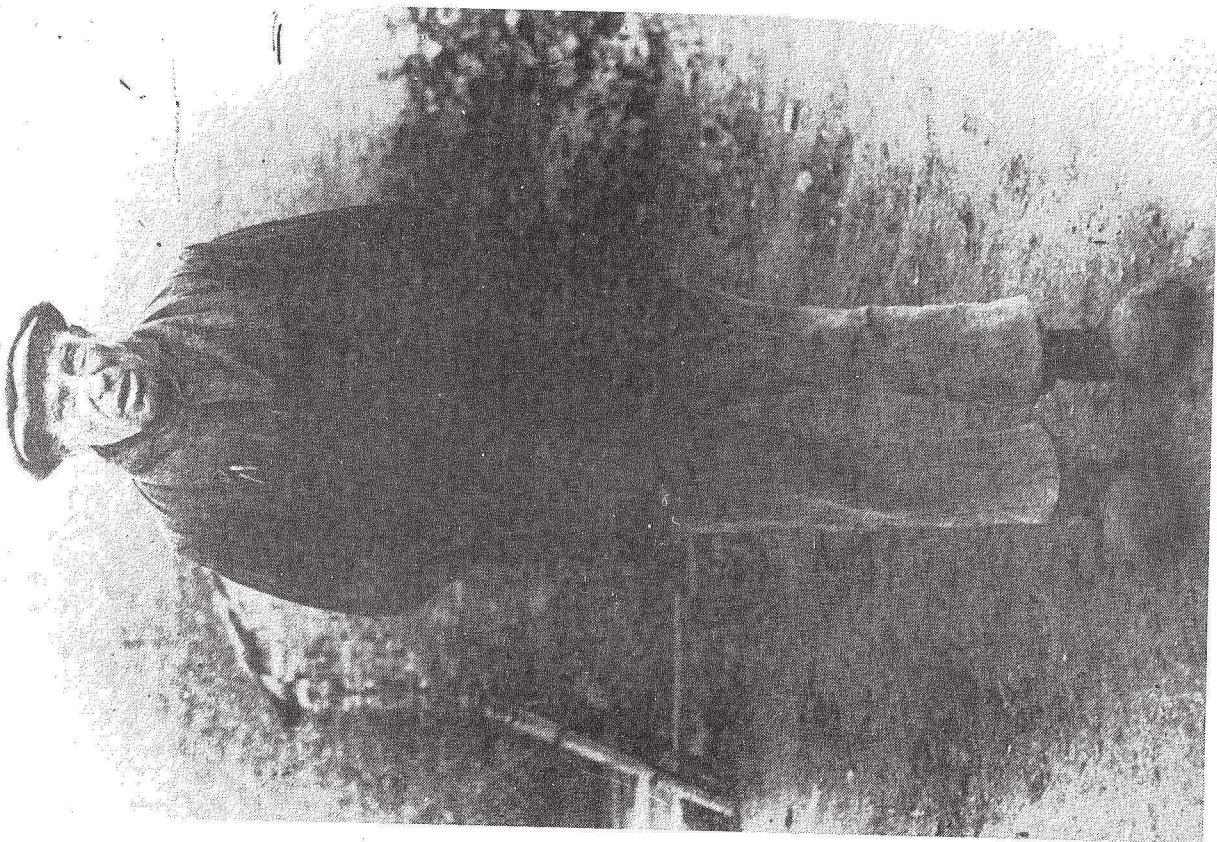
AJOUIN

NEN DROUIBOEK EN DE PAJNERS

Na èmme wéir in ons léiven al véil boeke gezien : trauboek, kère-boeke, gulden boeke, bauterboekkes, prauperc, vroule, zjiste en valse boeke, antikke, nieve, verdifte, dikke en dinne boeke, seksboeke, alléi, van alle saute boeke, móen DROUIBOEK, mensje lief, en tén nog iénen auver de stoet van 't Ros Bajoërt Pèirt, nië, a zuë iénen ouin wéir nog nuët ofte nuët ni gezien, wa zegde, doér ouin wéir zélf nog va gil onze saldoëntait nog ni uëren auver spréike...

Zu 't schajnt èmme de grûête tuëveriers en tuëveresse die de stoet iniën fabrikéire ammel a zuë nen drouibook gekrégen en dô stoë na nikker alles in éi, mòr alles. As ge ná zoutisj wille wéiten oevéil pèirdestrontvègers datter in den Ommegank vandoen zain, en woörte dasse moeté luëpe, waffler e koléir dat de gëttekes van Robrecht van Bethune moeten èmme, waffler 'n taut dat de oldames van Karel De Grote moette trekke, oevéil getrade landsknechte datter véir de Maagdenwagen mauge marsjéire... awèl, kom, alles stoët 'r in.

En a zuë stoët 'r van éiges uék in opgetiékert datter 36 pajners moeté zain vér 't Ros Bajoërt Pèirt : 12 droëgers en 24 aflossers. Môden déike van de pajners diën éit da ni gewiltsj zémme : « Twié dozain lèk of altait en doëméri out, » zegt em, « oe langer onder 't Pèirt, oe minder dasse souipe ! »

PEIKE RAMMEKESZAND in 1919
Foto Ben De Vries

(zie blz. 262)

DE KEUTEL-KERREKES

Gisteren achternoen luëp ek a zuë hoef op Suë den Babbelèir. Dië kwamp van de Vissemain mè ne kérrewöge léige bierfleskes.

« Kom », zegt em, « ik zal a nikker e wa loëte zien ». En ik goën e 'k ik méi. Wéér stéïke den Dejner auver en lanst achter 't Statouis en 't Schelstroët luëpe me de kazene binne. De Suë stékt doër 'n déir atupe en wéîr kommen in 'n uëg kot vol mè plakkoëte, planke en pottetkes vérief. « Voilà », zegt em, « daddist ». Ik zeg « waddde ? ». « Awél dadde », zegt em en a waist op e kaske mè-j-e schéil op en mè twié wielettes onder en nen aizeren tréim va veire. « Doér kom na nog 'n affeireken op vér 'n schip en nen bestel in vast te moëke... en tén komt 'r nog e puëteken onder vér te kénne parkére... as 't vol is. » Ik zeg « mor Suëke-lief jonge waddisda ? » « A mor wetsje gèi dâ nà ni, daddis iën van die dèrtig kérrekès... alléi... strontkérrekès vér den Ommeganck, mô den azjettek éit ons schuën gevroëgt of clamme keutel-kérrekès wille zegge, da géft a zuë wa miér standink, zegt em. »

Na èmme 'k il al frietkérrekès, bérin- en bierkérrekès, boerekérrekès en ram-melkérrekès, viskérrekès, groenselkérrekès en ondekérrekès gezien, en dikkels vrouilkérrekès en 'n dievekérre, mô nog nuët giën strontkérre, iélaik, nog nuët.

« Doér goën a zuë 'n goei valf en derteg kilau's in, » zeg Suë mè-j-e serjéits gezicht, « en z'émnen op 't Statouis mét de kompjoepter ouit-geréikert da vér twijéjondert péïrde zjust diezet kilau kappasitait za géive... »

Ik stont dië Suë te bekalke en ik was van 't ant Gots gesloëge. Mô Suëke-lief gonk op za gemakske voersj : « En ze mauge verdaure va gelik spréike, da Van Immerzeel giën kojen en mèttes gekauzen éit in de plotsj va péïrde, want tèn koste ze Zjef Kafféi zanne woëtertauren op wielekes in de stoet méisléire mè-j-achter ieder biëst ne pompier vér te spouite ! »

ONZEN BAJOERT

't Is ammel begost met de Rammelèir en 't Vestje dicht te smaite. Swajnst dasse tèn toch bérizig woëre, wierre de Biëstemèrt, de Vissemain en de prosées afgeschaft. Ons schuëne lantérepole, de pompkes, de kalkpit, de gaashbak, de boëkelmande, de dievekoetsj en de kios op de Mèrt vlauge de vouilbak in. Predang Van Douize stont in de weg en Frans Koerintinks moest 't kot in bè d'Ippelpéirdekes en d'Otten-totte, éi, a zuë ne grüete man...

As ge nog e schuë marsjke wilsj uëre op 't stroët fén moeje mó louistere nò den oo-parleur van 'n viskerre of de kamiong vér de verloete kinnere. Serjéize mezikkie die-j-uérde of die ziede ne miér, want woër zouin ze d'echte goej mizekante nog goën oële ? 't Jonk goet die-j-éümme giën mezekschaul ne miér van doen : mè-j-iéne vinger op 'n snoër, louizien en lank oér, uëg ielkes en e wa brave madollies en ze zain veddèt ! Ze moëke fonografploëte lék of ons moeder koekebakke en voersj van de reste zitte z'op stammenéi en goën zé nò den dop. Wéireke da's vér d'aa mensje, saldoëit wille ze nimmer wérrer, ze zain téigen alles téige balve téige véil sèngen in éire zak en sek's. Ze zain téige de lochtveroulink mô ze sjore toch uék véil liever mè nen brommer of per ottau as te voet te gëën. Op de doëge dà per maléir van tait nog nikker schaul is luëpe ze te mannefestéire op 't stroët en in de plotsj van te liere réikere doen ze, nikas as rondekes trekke en met de miester en miëstesse disketeire auver jopie-jéji.

Kan da misse, dad onze Bajöört op de langen dier tiék stilgevalen is ? Pertang, ze willen èmme da diën altaït gemarsjéirt éit, a was't datter in de stat giëne iéne krouimel bruët te kraige was en da zélfz de zisterkes en de poëters ratte moëste fréite van de grüeten onger. Môr a spëlsj nimmer en Onsj liér kraigt èm vedrom in gank zénne. Ze zegge zér wel dattem za gemokt zain vér as de stoet ouït goët, mô da kan e 'k ik ni geluëve.

En doërméi trok ek van de wéïk man staute schoenen oën en èmme ne kiër goën sollestéire bè nen uëgen beng van d'auverait en wetsje gér wa da diën antwaerdege ? « Van tien néige komt den baoërt méi met de Klokke va Rüeme, mô moëst et zain dat die wa retaar moëke, tèn kendsje gèi a messchien provezwair in 't Belfort ange, oën a kléper za't ni liege ! »

DE SJIEKE MADAM

VER KATTEBISJ

Ze kwamp out da pèirdboetiekske van 't Statouis *geliüpe mèj-n gruëte vlagge en twië affisje van 't Ros Bajöört onder éieren èirem en ik ou da derekt in 't snotsje : da was giën madam, da was 'n sjiëte madam. Ploesje frak, dèkoltéti, maudebottekés, blonte parik en ne zonnenbril da g'ér gezicht ne miér 'n zaagt.*

Zjust asse waa auverstéike nô de bokkers liep ze mèi bekanst omvèir. Ik rauk in iène kiër niks anders ne miér as poëlinkskraut en Ingelse sigarette en ik peïsdegen a zuë « man-lief da woér nog iesj 'n molkke zie ver « Sjarellken » of « Aj aj Maria » méi te danse ! »

Mor ik kréig ni vél tait ver te pèize, want ze vroeg zu rap as telle achter vajnsters ver op den dag van 't Péirt, 't was a gelaike woërite. Na wa'a 'k éir ienegte serjéize posten oën d'ant doen, woér dasse van tien néige nog vajnsters ouin ver te veriere, mó ze liet ma ni-j-outklappen en ze vroeg oevéil vajnsters da wér tous nog disponiebel ouin. En véire da'k ik kost antwaarde zat ek neffest éir in den ottau en ze sjoerdege recht nô man stroët.

Op twië dréi meniete lèi ze gil éir lèiven out. Z'oui dréi manne versléite : nen Dotsj, nen Ingelsman en nen Ojlstenér. Ze was dréi liere faijet gegooi, mó naa vér de moment gonk et viërt goet. Z'oui 'n affère lanst de boën woér dasse poëlink gaven op alle manieren en kaat of wéirem. Ze was van Ojlst, mó gebaurteg van Derremonde, 'n sjarlot alléi. Ze sprak gebruikte Derremonsj en van de moment dasse wist da'k dréi vajnsters oui lanst de stroët, vroeg ze de prais. Ik waa éir alles eksplikéine mó doërt was gië lieveniëren oën en ze daugdege vaifondert ballen in man puëte.

Ze stoppte, ze paktegen éieren zonnenbril af, ze kék flak in man rügen en ze gréimelde ne kier. Ik waa protestéire, mó ze zèi dasse op de Mèrt en 't Kerksstroët wel diezet frang dielste vroëge ver e zolder-vajnsterken of e kékjergat.

Gil stillekes zèi 'k éir tén dasse zuë véil miér difte vroëgen omdat de stoet doërt passéirdege en bë-j-ons ni...

En ze kék vedrom in man üëge, mó ze gréimelde ne miér.

Daddis na de zuvélleste kiër da Wannes den Araab oën man vell angt ver auver da Péirt te lamentéiren en da begintsj a zuë mè bitsjes sèffes man hòttien out 't ange zènne, ge mauget gerist gelüëve.

Ge kentsj géir Wannes toch èi ? A luëpt ne gille gotgansen dag 't stat op za gat, a klamp't iëderiën oën die gepresséit is, zanne proët goët de kést af, in za rèzong sloëgt em twië aurlauge lossendéir makandere, a réigelt et verkier in de plouitsj van de pollessen en a zitsj op alleman zan kap. Azzek èm zien afkomme zouti'k twië poejers tegelaik pakken en ma goen verstéike.

Van de noen stont em 't alve de Mèrt mannen beste kameröët Péreplite Kapot oën 't ambetéieren en a was wéiral oën 't kafzakken op de stoet em 't ién was ni goet en 't ander déidge ni tot op de moment da Péreplie èm vroeg ver iène goën te pakke. En daddis na den ienegste middel ver Wannes van a gat te schoddere, mor a foktege verdaure méi ! Ik begost kompassee te kraige mè Péreplie en ik katsjege d'r achter. Z'just véire 't stamenéi bliëf Wannes stoén, a begost me zan èireme te zwieren en a wéis op d'affisj van 't Péirt. Op de langen dier stonte doërt al ne gillen uëp mensje te louistere en dië zot zan stirane gork mor ni-j-en auver. « Zain da maniere, » vroeg em, « van ons Péirt zanne rok out te trekken en dië biëst in zan kalsong mè stèrkjes op de route te plekké ? En wör zain die sjoëfels van de vier gebroederkes ? Die zitte doërt op mè bëssemstéilen en dwaille. En da Péirt mankeir ne puët, a 't is pessies nen drèpikkell ! »

Péreplie Kapot, duët van den dëst en ruët va schomte, met de klink in zan ant dië zèi : « 't Is spaïteg Wannes, da ge va gië pajmersbloet zait, anders koste gei die puët ramplassééire, mor alléi.. misschien ver kattebisy, zouie gei da wille ? »

« Aj, aj, ai Péreplieke jonge toch, as ge dà kost arranzjeine, pajmersbloet of bogainenbaut, 't ka ma ni schille, azzek 'r mor mag onder luëpe ! »

« Ge komt 'r onder, » riep Péreplie, en Wannes den Araab, dië viel oën 't schriewe, èrtelaik, mè schokskes en da wier zu stillekes.. ge kost z'op 't statous uitre zwieté !

MADAM REVENU

Nâ moest ek auverlèst 'n affèireke goën flikke bë Madam Revenu, 'n aa Dérremontenès, duëtversléite mô schatraik. In éire glauretait kost ze gemakkelaik e gil rèjement saldoëte demi-toer a gausj kommandéire zonder e waurt te spréike, zjust nikker pinke... en 't was gebakke, joepie !

Lëst en veral vroeg ze oe da 't gonk mè man flessen en tén gaut ze ma doër nen drippel out, mensje, 't was vèr ons Pèirt alliën te kenne droëge. Ze foefelde ne kastaar van 'n sigaar i man taut en ik moest bë-j-éir komme zitte, asta-j-iemant vroëgt. Eire vosse gesnéé koëter mè zan belleskes oën spronk op éire schuët, ze schauf e wa dichter téige mèi op de kannapéi en ik zat e 'k ik doërté. Eir schuëndochter — 'n reméide téige de liefle en auveral gekost as 't verdriet van Dérremonde — die stak de déir aupen en die vroeg wa dasse moest doen mè twié pompiers die rond kwampe vèr 't Pèirt. Madam Revenu riep zu rap as telle : « Vai fondert frang en twié sigare ! »

Middelerwail liet diën dikke louirk van dië vosse koëter èm a zu perméntelaik fléire va Madam en ronke dattem déi. Swajnst vroeg ze wa datter op mannen druëge léiver lei. Ik eksplikéidegen éir dammen in de pataalte zate met die Fransse miszekante die op den dag van de stoet den taptoe kwampe bloëze. Dasse 's zondoëgs nimmer nor ouis kosten en dammen éir te sloëpe moeste géive. Madam sméit die koëter van éire schuët, schauf nog e wa dichter téige mèi en ze vroeg a zuë onnuëzel : « Die Fransmans, Stikske, wa joëren èmme die a zuë ? » Ik lèi éir ouit datter alliën nog ne gepajnsenéerde zijsneroël averschaut, van taggeteg joër mô van éideldom. « Is dat alles ? » vroeg ze en ik zag oën éir doenink dasse ni kontent was. Doërméi zeg ek éir : « Madam, d'r schiete nog vier trommelerkes auver uék die nog gië sloëpen èmme, mor da zain mènnekés van schéirep twinteg joër, mè lank oér en zuë... » Mor ik liet éir toch verstöen dasse mocht kieze.

« Azzek mag kieze tén èm ek er liever vier van twinteg joër as die zjènneroël van taggeleg. Doëbèi, dië za wél ieveranst anders e nachttoëfelke vinne vèr zan dékkeroësses op te legge zéikers ? » Ze gaut ma nog nen dobbelen drippel in en éire vosse koëter spronk verdrong op éire schuët.

Mor a ronketege ne miër, want a déi nik as bloëze I »

ZWERT AMELIEKE

Aster nà e vraemensj bestoët die et best zoui kenne diene vèr de Maagd van Dérremonde te spéilen in de stoet van 't Peïrt, tén is da toch wel Zwert Amelieke zéikers ? Z'éi nog giën ién rimpelke en as g'éir lanst achtere ziet tén zouie zwéire dat'n jonkait is van drei maal zéive. De getrade vra's zain d'r ammel sjaloes van en de manne kaiken ammel om asse passéirt. Iénen inkéle kiër éi ze straf gevréje mor diën beng ou rap zanne hong : a begost éir al 't auverpampel op 't stroët... wa zegde : op de langen dier kost em éir in 't alverellke zelf nimmer gerist loëte !

Da zal na den derde kiër zain dat Amelieke 't Peïrt ziet uitgoën. Den iëste kiër was ze te jonk vèr de Maagd te zain, den twidde kiër èmme z'éir grát vergéiten en naa, in swassant këins, naa vimme z'éir 't aat. Dasse mor oppas dassé nog a zuë ién vinne, want ze luëpe d'r zu dik ne miër zènne, de mèskes woërt da nik op te zegge valt. Opgelapte trutte ja, of gemansepéirde zottinnes, zu vél of da ge wiltsj.

Alle zoeterdoëgenachternoene goët Amelieke éire nonkel Edewaar e wa truësten in 't Gastouis en tén kom 'z attaït Lanst man olke gegoën mè-j-éir floere kabasken en éire Mirza, ne keffer mè-j-'n ondepardessieken oën. Ik zeg in man èige 'k goën binne want z is anders al zuë klapzoëmég en naa mét die affière van Maagd of giën Maagd... Mô zezag 'r zu kolkèt out, ze blausdege lèk of 'n kriek en ze lachtege zonder opave. « A kom nor 't Ros Bajoërt, » zéi ze, « en 'k mag neffest èm zitte. »

Nâ diefté 'k ik toch ni vroëge neffest wie, mò 'k wist et nogal rap : « Den Bérremiester van Ojist, dië komt en ik ben e 'k ik verkauze vèr mè-j-ém op l'éretribun te zittie, voilà ! Mannen besten lér Stikkéva Flesse dad is na isj e wad anders as op 'n kèrre déir 't Stat te rotse, blaat van de kaa, woërt of ni ? En ben ek giën maagt ne miër, 'k ben na toch van éideldom. »

Zézag da'k verschaut en ze paktegen éire Mirza in éir èireme : « Géift d'AJOUINPRINSES a gaa nikker e schuë Lekske, menneke » zéi ze. En of da ge't na geluëft of ni, da was den iëste kiër va ma l'éive da'k sjaloes was van e kefferke.

DE PAJNNEINERINNE

DE BRAVE MADOJILLE

't Is 'n iëste klasse goej schaumiëstés, want ze klap nog 't aat zouiver Dérremonsj. Liélek is ze ni, mô 'z is vèir va schuën en éire man éit éir loëte zitte van d'iëste wéik dasse getraat woëre.

Ze kan Dérremonde op èir démpken en naa met dié stoet van 't Péirt èmme de mensien éir liever verlauren as gevonne, want na-j-is da pessies of 'z is ne kier in éir kinderjoëre slagelinks achterwèsauver op éire kop gevalle.

Al de noëme, toenoëmen en d'adresse van de vier gebroederkes, de pajmers, de kiepedaukes, de grûte mannedröggers en de maagden van Dérremonde, alléi, gil den oetsjekloetsj, zelf van ouit den lait van Napolejong die kan 'z aframmele zonder iène kier oësem 't oële. In de klas doe ze nijs ne miér as de fabelkes van Predang Van Douise en va Manewel Hiel gediereg deklaméiren in de plotsj van de kinnere les te géiven auver de seks en rondekes te trekken of bollekes vér de moderne wiskie.

Auverlest déi z'éir liërlingen 'n tiëkerlingen moëken auver wa grouide gëi : auver 't Ros Bajoërt Péirt en nà wasser doér Filemongske, e menneke d'at poejer nuët ni zal ouitvinne, mor da jonk kan tiëkerke mensje-lief, ongeluefelaik ! 't Is a zu vèir gekomme dat ammelzan kammeroëten èm Filemong Picasso noeme !

Nâ woëre de tiëkeringen af en as Madam da péirt van Filemongsken vastpaktege schauten éir üège vlam en vier en a moest derékt oën 't bort komme. Ze bestoëften èm en ze zèi dassé oën zanne péire zouï vroëge vèr èm achter de grûte vakansie loëten in te schraive vèr de Kaddemie. Ze begost oën ne gille litanie auver Frans Koertinks en d'artieste van Dérremonde en wéil was ni genoeg.

Mor in iéene kier wéis ze mè-j-éire réigel nô die puëte van da péirt : da woëren ammel mannebrocken en slatsje, b'alve twi. Die zaten in e roksken en die-j-ouin bottekés oën mè-j-üég ielkes. « Waddisda ? » vroeg ze. Picasso slikege ne kier en a lachtege benaalik : « Dadde... Madam... a da zaide gèi ! »

« A mor a mor a mor ma Mongiske toch, » zèi ze stillekes téigen èm, « tén be e 'k ik 'n PAJNNEINERINNE ? »

« En famille va mèi » zèi Filemongske, « want ma Petsjen is va pajnersbloet ! »

Aat en jonk, al dad in de stoet éi gelutépe, kraigt de Brave Madojille. Of dasse nà braaf of staat gewéist èmme, dad 'n geïf ni, zu 't schaint is 't vél gemakkelaiker en goejekùper alleman iën te géiven as te moeten oulfaine wie datter achteraf vélén bétter nen trok onder za viaul of ne schip téigezan schéine zoui kraige.

Vèr zjust te weíte wa dat daddis 'n Brave Madojille, doërvéir moeje va vèir den aurlogt zain en as ge va vèir den aurlogt zait tén éije den dag van vandoëg ni vél nimmer te koette. Va véire da g'e waurt gezéit ètsj è-j'-r al twi te vél gespraiken en as ge zwaigt tén dèive z'a déirsteke da ge 't gepeist ètsj.

Die brave pèirdemadojilles die goën twi kanten èmme lèk of alles in Dérremonde : op de véirekant komt den achterkant en op den achterkant komt de véirekant van 't Statous.

Mannen beste kammeroët Pèrreplie Kapot, die anders nuët of nuët ni-j-en reklaméirt — daddis gewéite — diën éit al 'n zoëg gespanne zénne. « Da zain na maniere, zie, » zegt em, « wéir die véire of achter de stoet gelutépen èmme, wéir kraige de balle van Tieta, mó doër za nà nikker ne ronker op zilte, nen dikken èi ! »

Ik waa èm e wa truëste : « Pèrreplie jonge toch, wéir kraigen uëlken bedank, lotsj a kop a zuë i-j-anje. » « 't Za wa zain, 't za wa zain, » liep em doér te lamentéire, « ne kapotte pèrreplie en e wa stikké va flesse zéikers ? » « Zwaigt, onnuëzeloërt, » zeg ek téigen èm, « aaf ne kier a taut, wéir kraige ne soepéi ! »

« Ne soupéi ? » En Pèrreplie Kapot zan moetasj begost te krolle.

Ik trok èm 'n bitsje de Wacht binnen en ik féizeldege stillekés in занüer : « In 't aat kluëster van de Tréizejöne, ne soepéi van stavveréi van PEIRDEWESTE, VEIRKESKOP mé boerebrüet en APPELTRIT, zuvéil of damme wille ! »

A begost te blinké van konténtemént : « Ze zèlle nogal rammele, » zéit em, « Wie dadde ? » vroeg ek èm.

« Ammel die Brave Madojilles... van de grüeten honger ! »

En a staptege de Mèrt auver, ne koeteloeroenoën oui d'r ni-j-oën.

AMEDEI DEN TOEKKER

't Gruët kommetait van de stoet oui ons gevroëgt of dammen nie-j-en wiste van nen dèltege persuën vèr op den dag van 't Pèirt in 't Frans de frankefonge te waurt te stoën. 't Mocht giënien dronkôert zain, a moest zanne wèirelt kennen en zan puëten auveral afave.

Na kenne doër bekanst alle Dèrremontenêins vèr diene mor tèn kwamp den bockéi : doër onk ôn da brontsje ne pélkelerink oën, die makker di da zouï fliske mocst da ni vèr nikks doen... Doërméi wiste me derekt dat da ne nimmerau van bouite de miere van de stat moest zain, ne vredelink.

Ik zocht in al d'oekses van man memaure mor ik vont toch giène zéikers ? Péerplie Kapot, mannen ingelbewoerder, dië zag man sikkelink en a vroegt a zuë onnuëzel of dat Amedéi den Toekker doër ni kost vèr diene ? Nâ wéite wér alle twië dat Amedéi de groetsje waiven-toekker van gil den Belzjik is, dattem liever zouï duëtvalen as mè twië waurdte te spreike of mersi-astabliet te zeggen en dat em nikks kan loëte ligge, nog giënien assepot of e léig duëske stekses, lotsj stoën 'n arlozsje of ne portemannéi. Mor a-j-éi zannen dommessil in Schoörebéik en a sprèk Frans lek of 't Vosken in zannen tait. En as 't auver zan aut zouï goën tén koste me nog attait probéire van èm de boejkes en ne mouilbant oën te doen.

Zu gezëit zu gedoen. 't Kommetait liep trap-op trap-af, da was den ienen tellelong op den andere en Amedéi wier vérgedroëge, oëngesteltsj en g'ijnevëcirt vèr omzan kondiesse te komme. Lék of attait wier doörten op 't Statouis afgraiselaik geziëvert dat de stikké tot in den Deijner vlauge mô vèr d'apoltéaus en vèr ne kiër ouit den drank te zain stónte z'allemoël op 't leste van 't spel oën den tuëg van 'n stammenéi van standink die per graan de djeu nikker aupe was.

Amedéi was in form en op den tuëg stont da vol schuene pinte, d'iën neffest d'ander. D'ouitvinners van 't balspërt onke doër, geriet vèr 't éffe. Zijust op dië moment riep den Amedéi : « Messieurs, drink nikker outi èi ! » « De gezichte fléirdegen ammel op en in iënien trok stónte doër ammel léige pinte b'alven iën. Den tolk van Schoörebéik pakte ze vast en a zéi wéiren dattem dronk : « Doërméi wist ek sebet waffer 'n pintsj da va mèi was ! »

En oui den Bajoërt gemolkt gewéist, a was van zelf beginne spéile.

KLAPPE ZONDER SPREIKE

't Asse de puërt va ma kot aupe smaite, tèn stoën e 'k ik doër : flak mè ma gat nô de Zwèrt Zisterkes. Nâ wille z'èmme da'k van achtere zu schuën ben as va véire, mô da kan e 'k ik self niet-j-en zien en voersj van de reste ziet den iène gëire ne strik en den andere zie liever 'n plouim.

Iéne kier — en 'k èm er nog attait spaït van — èmmek nikker rezzekes opzéi gesjoert. Da was den dag dat dië vossen Ojlstenèir op manne rig gekleffert was, mensje-lief ! Tèn èm e 'k ik a zuë permanentaik 'n gille kledde ajouineréik moeten opsnouive, ik péisdege da'k er oën was. Ze moette mèi nuët of nuët ne miër van ajouine klappe zènne, d'as afgeluëpe.

Auverlëst ouin ze ma boufte gedroëge vèr de repetiesse met de Gruëte Manne, 't Gruët Mezziek en gil 't sauke. Brouine Péri kraup nô bauve vèr de vier gebroederkes vast te moëke. A was i mannen nek oën 't froetsjien en ik zeg nog i man èige diën éit al pessies e goe kalleken oën want a wiptege mor attait voejer en voejer. Op de langen dier trok em man uér opzéi en a fétzelde : « Loe, 't za van den oëvet e wa loöter wèrre ! »

Ik oui toch zu gèiren e waerdeke téigen èm gesprauke, ge kentsj da ni geluëve. Mô nâ welsj de Péri zu goet as allemán dat e Ros Bajoërt nie-j-en kan Klappe mô wel schriewe. Doërméi stont e 'k ik vriet te dibben en ik zag diën Ojlstenèir vedrom mè zanne roste smikkél véire man üegen en ik rauk diën afgraiselaike ajouinestanck...

Azzek na vroeger al nikker omgekéiken oui nor nen boerekippel van Ojlst, woërvéir zou'k da nie-j-isj doen vèr ne makker, nen Dèrremontenéi die-j-al twië kiëren in za lèive ma gepajnnert éít ?

En ik roeffelde ne kiër mè manne kodde dat dië strik schuën zat, ik kéik om en ik trok 'n tügskén op èm. De Péri paktege van ontroësse zan schippersmoetsj af, a salewéirdegen en begost te schriëve. Mô dat 'n éi ginnen iène mensj gesnoest en ik za da ni voersj vertelle.

Want ma kopvliës kraig ek vèr te zwaige en ni vèr te kommére.

't Ros Bajoërt Pèirt.

Jef Antiek,

Amateur-antikwaar

Sjarel Antiek,
Zeelddraaier en cafébaas ergens in nabijheid van Dendermonds
kerkhof. Naaste gebuur van Leine Fia.

11. DENDERMONDSE BIJNAMEN

Schroomvallig hebben wij uit deze opsomming van bij- of spotnamen welkdanige aanduiding ook geweerd die bij sommigen tot kwetsende gevoelens zou kunnen leiden. Gestred werd, in zoverre zulks mogelijk bleek, alle gegevens tot mogelijke identificatie van de betrokkenen, hun familie of nabestaanden weg te laten.

d e n O è p (Aap),

een ganse sliert...

Pet den O., Lucie den O. (de moeder), Emma den O., Gonda van den O... enz. enz. Sommige leden dezer familie hebben het hunne bijgedragen tot meerdere eer en glorie van het volksvermaak en folklore van onze goede stede. Deze familie zou eersteds schaliedekkers in haar rangen hebben geteld. Wegens de uitsonderlijk lenige esbattenmenten op daken van één of meer clan-leden (zoals apen kunnen slingeren en zwieren) kregen zij deze bijnaam.

Pier d e n A g e n t,
Ook nog genaamd Pier van den Dijk; populair politieagent tussen W.O. I en II.

Sjarel d e n A g e n t,

Populair politieagent tussen W.O. I en II; later nog cafébaas in Donckstraat. Loodste jaren aan een stuk St.-Niklaas veilig en wel door de stad. Organiseerde tevens een hele tijd bedevaarten voor vrouwen naar Halle per autocar.

Josfien Ajuin,

Mie Allia,

Volksvrouw uit Zwykebuurt. Zou haar bijnaam hebben gekregen wegens haar herhaalde uitroep : « Alla, alla, nondedjuë ! »

D e (n) Amerikaan,
Muziekleraar; verbleef een tijd in V.S.A.

Wannes den Araab,

d e n Jénen Eirem,

Populair politieagent (invalid) tussen W.O. I en II.
Ook genoemd Nollekes.

d e S t i n k e n d e n O è s e m (Asem = adem)

L u c i e d e n B a a s ,

Rentenierster op 't Vestje.

d e n B o è s o u i t d e n è i r e m e R o è s ,

Vrij vertaald : « De Baas uit de Prietpraat ».

Suè d e n B a b b e l è i r ,

Suè den Babbelier fungerde o.m. als opruimer in dienst van de Stad. Zijn bijnaam kreeg hij wegens een spraakgebrek. Men ontmoette hem meestal samen met z'n trouwe hond en z'n « kerrewoëge ».

Kon Suè het meestal niet goed uitleggen, aan een goed stel hersens om zich uit de slag te trekken, heeft het hem nooit ontbroken. Zo was één zijner vaste opdrachten de afval der stedelijke vismijnen naar veiliger ordenen te verhuizen (o.a. naar de Biér, de Vestingen,enz.). Suè moet na een paar lastige trekkochten met zijn kruiwagen over de stadswallen een gemakkelijker wijze ontdekt hebben om zijn gevarend vrachtketje te lossen en wel in... de Dender, meer bepaald achter 't Gangske, rechtover de huidige zaal Casino, Sint-Jorisgilde.

Het experiment van Suè werd, in het bijzonder tijdens de zomermaanden en bij lage tij, door de plaatselijke oeverbewoners niet op prijs gesteld. Alras kwam er protest en het regende klachten bij de politiecommissaris, die terstond zijn vriend Suè ter verantwoording riep. Suè verdedigde zich aldus :

« Mô Menier de Kommesèir, vèr a zuë ne gelierde mensj, oe-j-is da ra toch méigentlaik va mèi te dèive zegge da'k eksprès die viskappen in den Dèmmer zouï gesmèlen èmme... Ne kerrewoëge, Menier de Kommessèir, da's gieren ottau zènne, en azzek lanks

*den trekweg luëp, kan d'r tèn giët zjiël afkasse? En maugde gët
tèn ni blèi zain da k' zelf ni, mè kérrewoëge en gil de kis man
klüete in den Dèjnner getouimelt bén?*

(D.F. 74, blz. 63)

*d e Ba boe k e s,
Mi e d e n B a k,*

*M i e B a k s,
Sjarel Ball e k e s,*

*d e n B a s j,
d e n B a n a a n,*

Schooljongens-spootnaam; sprak als kind van « basj-koët » (voor boy-scout). Waarschijnlijk vandaar zijn bijnaam.

d e n B a z z e,

Bazze = van bazar; kon zich op Carnaval wonderwel in vamp verkleiden zodat menig ervaren vrouwenvleider in de val liep.

d e n I J s b è i r,

d e n B è i r L o o z e,

Loze zou familienaam betreffen (De Looze of De Loose?). Zou een zeer humeurig en vechtlustig man zijn geweest.

P a u l i n e d e n B è i r,

Dochter van Wieze den Bèir; familie van Liza uit de Donkere Kamer.

d e n B è i r o p S o k k e,

W i e z e d e n B e i r,

D e B è i r k a l l e,

D e B è i r k o u i p,

, t B è i r p i t j e,

Gekend estaminet

, t B i e s t j e,

Meer dan verdienstelijk stadsgenoot; bekleedde enkele jaren te Dendermonde een openbaar ambt.

B è l l e J o,

Vrouw van één der Tango-broeders

d e n B e l s j,

Belsj = Belg

d e n B e r t o s,

Artiestennaam voor Albert DELFLAS (Geb. Mechelen 18-04-1881). Caïchouder en zeer gekend café-chantantzanger in de 1e

helft van onze eeuw. Verbleef eerst in café « In 't Wijnhuis », Heldenplein, ter stede en daarna in een café ter Veerstraat. Zijn levensgezelin (Julie Philips, zusster van « Leon uit 't Wijnhuis ») kon ook een stukje zingen.

(Voor meer details cfr. blz. 73 en 74 van D.F. 74 - bijdrage door J. De Vuyst).

M i e B è s t,

M i e B è t t e,

d e B e u z z e,

Beuzze = Beurs; spootnaam van iemand op St. Onoffsdijk. Let op het verschil in uitspraak : intra-muros = Bezze / extra-muros = Beuzze. Zie ook P I S S E R. Destijds werd door de Dijkbewoners, bij het duivenspel, als het om afstanden ging o.m. gezegd dat het van « De Beuzze tot de Pisser juist gemeten 300 meter was ! »

d e B è z z e,

A m e l i e d e B è z z e,

d e G e p l è k t e B è z z e,

M i e d e B è z z e,

d e Z a n d b è z z e,

d e n B è z z e k r a b b e r,

Was een welgesteld poorter onzer goede stede

M i e d e n B è s s e m,

bèssem = bezem

M a s s é i r B a t s j i n ' t g a t,

(zie Peke Rammekeszand)

J a n B i l l e k e s,

d e n B l a a,

Lett. « de Blauwen » - in feite een hele sliert zoals bv. voor de « Strieten » en « d'Oëpe »

S t i n n e d e B l a a b i l l e,

Zou op de Molenberg (Molenstraat) verbleven hebben. Moeder van een verdienstelijk Dendermonds sportman.

d e B l o ë s,

bloës = blaas; was leraar

d e n B l a f f e r,

Populaire bœnhouwer afkomstig van Schellebelle; zou zijn bijnaam hebben gekregen wegens zijn bedrijvigheid in 't Slachthuis (Kadaverkot) met pistool : doden van dieren.

d e n Bla k,
Getrouw met oudste dochter uit 't Bérippte?

d e n Blieker,
Ging in twintiger jaren naar « Katholieke School » ter Beestenmarkt (E. V. Winckellaan). In het uitgebaggerde stijk en zand (voor nieuwe Denderbedding), von den Blieker eens een kostbaar kleinoed dat hem bij een antikwaar 20 fr. opdracht, in onze kinderogen destijds een klein fortuintje.

d e n Blèkkē,
Reus van een vent afkomstig uit West-Vlaanderen. Oud speler A.V.D.-herbergier, en wat voor ene!

Nette den Blieker,
Mie den Blieker,
d e Blinckdoss,
Cafébaas; z'n vrouw heette Jeanette

d e n Bloed,
In de twintiger jaren een stoere, jonge kerel en ongekroonde koning der « Jongers van de Biëstement ». Hij leek alles wat moed en kracht vertegenwoordigde.

Blomkuële = bloemkolen; detailant groenten en fruit ± 1920/
1940.

Mie den Bluëtē,
Bluëtē = blote
Boeboleke,
ook genaamd... Kak; z'n vader = Miel den Buët

d e Boele,
Boembala,
Nette Boembla,
Caféhoudster Kalendijk?

Gorges den Boer,
Bijnaam wegens het beroep van 'n vader : veehandelaar ter Beestenmarkt tussen W.O.I en II. Was eveneens veehandelaar, aannemer van bouwwerken en rentenier met wisselende kansen der fortuin.

Mie Boerenhol,
d e n Bok,
Spotnaam van leraar

Mie den Bok,
d e n Bokser,
d e n Bommer,
d e n Bommes,
Mie den Bonne,
Miel den Buët,
Vader van Boeboeke

d e Witte n Bauteram,

Bauteram = boterham - Kwajongensspotnaam - had het te pas en te onpas steeds maar over het witte brood dat ze tijdens de oorlogsjaren W.O. II bij hem thuis nog aten.

Mie Botje,

Vóórtbidster o.m. op jaarlijkse voettochten ten beevaart naar Halle. Kon een stevige pint verdragen en men vertelt dat ze op aanvraag en tegen de prijs van een paar glazen bier voor de zielzaligheid der milde schenkers devoet aan 't bidden ging. Zo bleek steeds haar laatste pleisterplaats te wezen bij Leontine Boerenhol (op 't Vestje). Er doet de volgende anekdote de ronde : op één der jaarlijkse beevaarten naar Halle (die bij nacht van start gingen) kwam zij eens tot de volgende uitspraak :

« ...Gebedenait zaït gai bauen alle vrouwen en... ai nondieuë mannen blok (klomp-holleblok) in e kertespaur... en gebenedait is de vrucht uwls lichaams Zjétzus ! »

Suëke Botje,

Zie Suë den Babbelein

Botte Mie,

d e Bottink,
Ture den Breker,

Welgesteld poorter binnen onze stede. Zijn beroep heeft wel iets te zien met loerbuitzen. Zou zijn spotnaam hebben gekregen wegens zijn fekken pintenbreken tijdens drinkgelagen.

Ture... stok, ai zerk, toebakschaiter!
Studenten-spotrijmpje voor zekere Ture...

d e n Broeder,

Schoentje-lap van beroep en levensgenietier tijdens 1e helft onzer eeuw. Zou tijdens een toneelvoorstelling eens de rol van broeder hebben gespeeld. Vandaar zijn spotnaam.

d e n B r o e k z j i ë k e r,
Welgesteld poorier binnen onze goede stede. Bleef gans z'n
bestaan een verstokt jonggezel.

' t *R o o s B r o e k s k e,*
Café op 't Vestje

d e n B r o z e,
d e n D o b b e l e n B u i k,
O.m. Roze uit den D.B. Struise cafébazin hoek Lindanus- en
Weldadigheidstraat.

d e G r o e n e n B u i k,
d e n B u l t B u y s,

Het schijnt dat toen Napoleon in 1815 op het slagveld van Waterloo stond en tevergeefs wachtte op hulp, hij door zijn loertbus in de vete drie Dendermonde figuren zag naderen : Kobe Narobe, de Kalle Sjerong en den Bult Buys, en toen ontsteld uit riep : « De Derremonten'eirs zain doër, naa ben ek verlaure ! »
(uit het « Nieuws van het Ros Betaard - 1952)

M i e C a r r é,
C h a r m a n t' A d è l e,

Café-bazin Veerstraat in een gedeelte van de 1e helft van onze eeuw. Vrouw van Pier... met twee aanlokkelijke dochters (zie onze bijdrage in een plaatselijk weekblad in 1972).

De Veerstraat was ook een Ch. A. rijk, de echtgenote van Pier... een stilte en gemoeidelijke vent, die zich met zijn Adèle en zijn twee dochters aldaar als staminethaas had gevestigd. De herberg kon doorgaan als een soort café-chantant, waar de klanten, als ze het wensten, een lied konden kwelen of brullen, aan het klavier begeleid door de jongste dochter, een wondermooi schepseltje. Het meisje leek van inborst op haar vader, bezat een zachtaardig karakter en was van voorbeeldige levenswandel. Haar zuster scheen uit een ander hout gesneden, schminkte zich opzichtig, scheen meer van ruwe aard en kordaat in haar optreden. Z.e had zich de reputatie aangekweekt om met schippers, baanmannen, soldaten en scheepslossers om te kunnen springen. Meer dan eens vereerden de leden van de « Sigarettenploeg » het beroemd café met een bezoekje en het was dagelijkse kost de ruiten van dit oord van zware drank en lichte muziek aan stukken te zien vliegen.

L è i n e v a n d e C h e m i s e,
Bazin uit café « In de Chemise » op 't Vestje, nevens de « Vier

Engelen » ongeveer daar waar nu een gekende uitgeverij haar burelen heeft. Naast dit estaminet was er nog een ander biehnuts genaamd « La Pekinoise », waar logement werd gegeven en de bazin er een héél stel hondjes op nahield.

d e D i k k e C h o s e,
café op 't Vestje

F r a n s k e C i n e m a,
Draaide films af in één der kinozalen van Dendermonde tussen W.O. I en II.

M a s s é i r K o m m é i r,
Uit de opsomming van Peke Rammekesrand. Zie ons bijdrage in D.F. 74, blz. 66.

J a n n e k e C r e o o l,
d e V l i e g e n d e D a m e,
Oud A.V.D.-speler

M i e D a n g,
D i k k e D i a,
d e n D i d d o n g,

Spotnaam zou komen van voorval te Brussel, een politieagent zou hem eens toegesnauwd hebben : « Hélà, dis-donc ! »

D i - D i - D é i r g e t r a p t,
M a r i e d e n D i k,
D i k k e L o e,
Vader van Fientje Vat en echtgenoot van Josfiën Ajuin ?

D i k k e R a n s,
Vrouw van Korte V...

D i k k e T i l l e,
D i k k e Z j e f,
studenten-spotnaam

D i k k e n D o o,
D o o v a n D i k k e s,
Ook genaamd : de Dikken van Doon's, bijnaam op St. Onofsdijk.
' t D è r r è k t è r k e,
Zie De Groene...

d e n D i j n g,
Oud speler A.V.D.

Theo Dooddekes,
den Doeffe,

Telg uit een kroostijk gezin; in zyne « fleur » een verdienstelijk kerzkanger

Roze Doenre,

In haar tijd zeer populaire visvrouw. Als wij ons niet vergissen werd zij in de Dendermondse revue « HALT » in 1930 (Casino), door een zekere Juffr. Irma Dierickx op een magistrale wijze uitgebeeld.

Péi Doënnes,

Familienaam Calbrecht – eens één der laatste dekens der Pijnders van Dendermonde.

den Dollie,

Fie den Dollie,

Winkelierster Molenstraat

Jeanne den Dollie,

Vrouw van De Marok

Mieke Dorus,

Mieken Dorus

Pros Dorus,

den Duëne,

Düeve = dove; zie ook 't Schoëp

den Drijver,

Voornaam Gust; deed in fruit en leurde met Pellepetatten en Pekelharing + boning (zie Idioticon). Verkocht bij gelegenheid kunstbloemen voor lotelingen.

den Droeft,

Iett. De Droevard - woondde in één der eerste huizen achter de « Soldatenkoten » van de kazerne.

den Drol,

den Douim,

douim = duim; kreeg z'n spotnaam wegens z'n kleine gestalte.

Piér den Dotstj,

Dotsj = Duits; bleef na W.O. I in België (Hemelken ?); deed zo wat in oude metalen.

den Douvejakker,

Broer van den Tepe

den Dievel,

dievel = duvel

Eertijds werd deze bijnaam gegeven aan mannen of vrouwen met een uitsonderlijk verstand, lepe streken en uitgeslapen manieren.

Anna den Dievel,

Zou o.m. als actrice gefungeerd hebben bij de Dendermondse Toneelgroep ANTIEKENS.

Deelfien den Dievel,

Winkelierster Molenstraat

Kapitein Lenüeg,

Lenüeg = éenoog

Anna den Eireschijfter,

Er zou ook een Leonie den E. geweest zijn

den Eirentrapper,

Eiretrapper = eiertrapper

den Essel,

de Faïj,

Wij kennen minstens drie Fajs :

1) oud-speler A.V.D.

2) inwoner St. Onofsdijk

3) student

Léine Fia,

Floere Mieke,

Floere Veng,

Floere Zjang,

Zjang = Jean

den Flout,

Wiezze Flawain,
flawain = fluwijn

Süke de Foille,
de Foeke,
Bijnaam van leraar ? foeks = du. Fuchs = Vos ?

den Frang,
Frang = frank; z'n vrouw heette de Halve Frang

den Alve Frang,
zie op Frang

*Mie Gat Verbrand,
Edewaard e Gaze,
Francofone dagbladventer Molenstraat*

Gèrnen oërt,

leurder met kérrekaule, krabbes en gèrenoërt. In z'n vrije uren
en dagen begaafd goochelaar en hypnotiseur

d e Zjènneroël

= generaal

d en Dobbel Gepoelst e,

lett. : de dubbele gepolste

Janneke Goelgoe l,

Zijn spotnaam zou een nabootsing kunnen zijn van gulzig drinken.

Noekel Gol o,

Zou het gaan om David, man van Anna de Knoebbel en drager
van Reus Goliath ?

't Iën Antje,

lett. 't Eén Handje. Had door werkongeval hand verloren. Was
een trouwe harts vriendin van een zeer gekende Dendermondse
folkloristische figuur. Kwam aan haar einde door tramongeval in
't Brusselse.

Janneke Plakken Handjes,

d en Eirin k,

lett. de Haring

Jan Ons j Ié r,

lett. Jan Ons Heer

Onze Lieven Iér van d e Kuë lendai k,

lett. Onze Lieve Heer van de Kolendijk

Heling Pierke,

« Er waren vele brave mensen op 't Vestje, en ook zeer vrome
onder hen : Pierke Ost, « den Beeweger ». Dag in dag uit trok
hij, voor een matig honorarium, op bedevaart tegen elke kwaal of
ziekte. Hij kende héél het repertoire heiligen en gelukzaligen, hun
voorspraak, bevoegdheid en hun vereringsplaats. Pierke trok op
zowel voor arm als voor rijk. Hij had de bijnaam van « 't Heilig
Pierke ».

Geen pater of broeder had een zo goedig door boete en vasten
getekend aangezicht. Bij zijn gouden bruiloftsfeest prijkte vol-
gend versje boven een deur :

« Lang ware 't Vestje om zijn zonden

Hier voor gestraft, hierna gedoemd,

Had het zijn redder niet gevonden

In die men 't Heilig Pierke noemt. »

(A. Lambrecht - D.F. 74, blz. 59)

Iëte Pol,

lett. Hete Pol; broer van Koekoekske

d e Drijf Oeijke s,

lett. De drijf Hoedjes; drie deugdzame en vrome gezusters

d en Hollkrabbere,

Mie den Hond,

Honderd en Ién,

Organist en muziekleraar, gehandikapt (o.m. in twintiger jaren)

Toreke van d'Ueftwach t,

lett. Hoofdwacht; zeer oude bijnaam

d en Ingenuur,

Kreeg zijn spotnaam wegens zijn overdreven kijklustigheid bij
allerlei openbare werken : sluizen- en bruggenbouw bv.

d e Groene...

Zie 't Dérrekerke. Verdienstelijk prominent vooral tijdens de vijf-
tiger jaren. Zijn bijnaam zou een woordspeling kunnen wezen.

Jannetje en Mieke,

Klein kinderen van Kalleke Step ?

d e Jaz,

Bijnaam voor schoolmeester ?

d e Jojo,

Doke Jonk,

d e Koës bëzzie,

Winkelier in zuivelproducten ?

Jantje Koës,

koës = kaas

Liza Kabas,

Zuster Kaba s,

Zwarre Zuster... Zeer verdienstelijke non tussen W.O. I en II.
Was de ideale huisverpleegster voor arm en rijk.

*Mie Kaboon,
d e K a d d o l,
P i e r K a d d o s j,*

Zie onze bijdrage in rubriek Dendermonde 20/30 in een plaatse-lijk weekblad getiteld : « *Mérneke Spéile* ». Zijn vader zou blaas-balgitrapper geweest zijn voor het orgel van O. L. Vr. Kerk.

Van meer belang, zeker uit folkloristisch standpunt, ligt ons het verhaal van DE EERSTE DENDERMONDSE KINEAST : Pier Kaddosj. Dezes wederwaren, op cinematografisch gebied mag o.i. zeker niet in de vergeethoek geraken. Van humor niet gespend, ligt er, naar wij menen, een bepaalde tragiek in het verhaal, dat zich afspeelt rond 1920, toen Dendermonde één gapende wonde was.

Laat ons als volgt beginnen. Er was eens een eenzaam jonggezel, van pijndersbloed, die bij zijn sukkelachtig moederje woonde, in een noodbarak, omgeving Kapittelhock-Klein Kwartier. Was fornicabel belezen, reparerde welkkers, knutselde fietsen ineen met de onmogelijkste en meest kadukkle accessoires, droeg een sympathieke ringbaard en deed... verder niets. Zijn ware familiernaam heeft geen belang. Nu, op een keer, was het nu Dendermonde-Kermis of Jaarmarkt geweest, had Pier een kinemavoorstelling meegegemaakt op de voor. Och, het waren onschuldige filmpjes van hoogstens een paar minuten en het kinematografisch gebeuren werd van de nodige kommentaar voorzien door een « explicateur ».

Op slag was onze Dendermondse filozof door deze moderne nieuweling op stang gejaagd, ging zonder verder aarzelen aan de slag met papier en inkt om uiteindelijk, na dagen en nachten zweegen, de eerste kineast van Dendermonde, en wie weet misschien, van gans ons land te worden.

Het filmgewrocht lag klaar, nu moest de vertoning nog georganiseerd worden. Dat liep vlot van stapel, alleen werd ons niets verteld omtrent de toegangspreisen. Boven de keuken van een goed aangeschreven kroostrijk gezin, installeerde onze held zijn kostbare apparatuur, en het hele geval, Pier inbegrepen, rustte alleen op een paar balkjes waaraan, in omgekeerde zin, het plakwerk en het plafond der keuken van de achtbare familie was bevestigd. Onnodig te vermelden dat die brave lieden van toeten of blazen wisten vermits het verhoog waar Pier zich bevond alleen toegankelijk was langs de inrijpoort, die een ganse dag verleide-

lijk openstond en de garage blak en bloot liet voor de esbatten-menten van de straatjeugd uit die dagen.
Samengevat, de Dendermondse pionier der film-operateurs lag daar ongeveer als een Apollo 13-schipbreukeling in zijn kabien, terwijl zijn jeugdige kijkers, in dat duister wagenkot, vol verwachting het fantastisch schouwspel uit de toverlantaarn, verbeidden.

Het noodlot heeft gewild dat juist op dat ogenblik de niets vermoeidende Heer des huizes (met vrouw en kinderen) aan 't kaffei drinken was, onder het plafond waarboven de wereldpremière een aanvang nam. Pier moet een voet verkeerd geplaatst hebben, uitgeschoven of wat ook, want zonder tussentijden hing hij ineens te bengelen aan één der balken, met onder zich een méér dan verschrikte brave familie, met brood, koffiekan, tassen en het hele zootje, onder de kalk...

Toen heeft Pier die historische uitspraak gedaan : « *Mensje, ètsj voersj, wéir zain oën 't mènneké spéile !* » Pier Kaddosj is jong gestorven, al was hij een robuste kerel. Met een soort pleuritis te bed, had hij, de non-conformist, ergens gelezen dat men dergelijke plagen terstond de baas kon door de patiënt om heurten in een ijskoud en heet bad te dompelen. Hij vond er dan ook niets beters op dan in zijn blootje, bij guur winterweer, in een welgevulde regenton te duiken om nadien terug in bed te wippen.

Het heeft toen de Heer behaagd zijn trouwe dienaar tot Zich te roepen (uit onze bijdrage hoger vermeld dd. 27-11-1971)

d e s l a n p e K a j l,

Zo geheten naar z'n vaders zeer lange en slappe benen.

*S t a a f K a k,
M i e K a l f,
d e K a k k a k,
T a n n e K a k N i,
S j a r e l v a n 't K a l l e n d è k s k e,*

*d e K a l l e S j e r o n g,
Zie den Bult Buys; samen met deze en Kobe Narobe één der oudst gekende spotnamen van Dendermonde. Alleen Wannes de Vloeker schijnt nog ouder te wezen.*

Z j e f d e K a l l e,

Gekend visser

*« Zjef de Kalle
Gonk nôr Halle*

*Mè ne stok
Om ni le valle»*

Ka l l e k e S t e p,

Wij achterhaalden volgende gegevens over K. St.:

Oud-sergeant-löerier van Belgisch Leger — familienaam Louis Steppé — schermmeester — Spotnaam van zijn vader : Kalleke — liep danspartijen af om demonstraties te geven van tap-dance — was een buitenwoon lening kerel.

Vervulde zijn narren-rol voor het Ros Betaard in 1914 zo meestelijk dat sedertdien het volk de Nar envoudigweg Kalleke Step is gaan heten.

J a n K a l l e k e s,

d e K a l l o t,

L i z a v a n d e D o n k e r e K o è m e,

Spotnaam zou zijn oorsprong vinden in het feit dat Liza, die ergens in de stad een café hield, daarom achteraan een kamertje beschikbaar had voor verliefde paartjes...

M è l l e K a p è l l e,

Café-bazin

d e K a p è l l e s c h a i t e r,

Werd grootgebracht op St. Onnofsdijk

d e K a p s t o k,

P i è r o u i t d e K a s,

Metser van stiel — zou zich, om opeising door Duitsers te ontgaan, een hele tijd in een kleerkast verstopt hebben tijdens W.O. I.

M i e d e K a t,

R o z e d e K a t,

R o z e K a t t e m o u i n n e,

Kattemouinne = kattemaanden ?

d e K a t t e n d i e f,

Katten- en konijnensnijder, berucht pompier; kwam door verkeersongeval aan 'n einde.

d e K a t a t j e s,

M i e d e K o è t e r,

Koëter = kater

K a t j e M i a u,

K a t t e v è t,

moeder van een zeer populair Dendermondenaar

d e n B a r o n K a t o e n,

M i e K a t o e n,

M o n g K a t o e n,

K a t t e b i s j,

Wij achterhaalden volgende gegevens over K. St. :

't V o u i l K a z a k s k e,

Z j e f k e K è i s,

Kèis = kaars

't K e i z e r i n n e k e,
Vrouw van de Pokkejéi ?

d e K è r r e w o è g e,

stapte over de straat zoals iemand die een kruiwagen voortduwt;
was zeer welstellend

d e K è s t,

d e K è z z e,
K i d o e k e,

T i s t j e K i e s,
P è i k e d e K i e v i t,

Was chauffeur voor rekening van één der Dendermonde fabrieken

d e K i l o,

L o w i e s K i l o,

M i e P a k m a K i n d s j i,

d e K i n n e,
d e K l a k k e b o l,

Leurder

d e K l a t s j,

Als wij ons niet vergissen tijdens W.O. II stokagent (zie daartoe Idioticon) o.m. aan Dendersbrug (Grote Markt-Vlasmarkt)

B r o e d e r K l a t s j k o p,

Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 67

d e K l u ö t,

d e n D i k k e K l u ö t,

't K l o k s k e,

d e K l o e t s j,

oude pijnder, woonde op grote hof van Suys

E l z a d e K l o e t s j,

d e K n i k k e l,

Leurder met pellepatatten

Anna d'e Knoebel,
Dochter van Mie de Knoebel

Jan Korset,
Fréti Kotsje,
Zoon van Mie Kotsje

Mie d'e Knoebel,
Ook genaamd *Knoebel Mie*

d'e Knots,
Mie Koba,
d'e Kobou,
(de cow-boy), van beroep handhaver van recht en orde

d'e Koëj,
Een waarachtig beeld uit onze blijke kinderjaren.

Cesarkoekenoott,
Klein, licht ventje die het gesterat niet versmaadde. Zachtmoedig echter van aard. Kreeg bijnaam wegens zijn veelvuldige uitspraak : « *'k Zal a doör isj'n koekenaut géïve!* »

Er doen van hem tientallen komische anekdoten de ronde. Het zou de moeilelonen er een apart boek aan te wijden.

Koekspeir,
het verhaal gaat dat hij eens bij een trouwfeest in de soep had gewaterd, en dat geen enkele disgenoot er ook maar iets van gemerkt heeft.

t' Koerspeirt,
Koöke,
Studentenspotnaam

Broadér Kué lendaijk,
Zie onze bijdrage over Peke Rammekeszand D.F. 74, blz. 67

Marie uit d'e Kongo,
Cafébazin

Razé Kornantsje,
Lett. Roze Konijntje - dochter van Cieke van Pekenotsje

d'e Kroome Konst,
Broadér Kué l,
Zie onze bijdrage over Peke Rammekeszand in D.F. 74, blz. 66

d'e Kauliet,
Kopke Duzent,
Lett. Kopke Duizend

Leonaard Kotsje,
Zoon van Mie Kotsje, droeg 18 jaar Reus MARS

Mènne Kotsje,
Mie Kotsje,
Zeggen wij alleen dat haar naam onherroepelijk verbonden blijft met illustere pijnlers, reuzendragers en KALLEKE STEP

D'e Witte Koous,
d'e Kové,
Bijnaam van bewoner St. Onofsdijk

d'e Koazintjes,
De « Koziintjes », papierwinkel naast Het Pyndershuis in de Fr. Courtenstraat tot W.O. I.

Kozze Fong,
Was gehandikapte

d'e Kozen,
Bewoner St. Onofsdijk - Zijn bijnaam zou vervorming zijn niet van « kozijn » maar van voornaam « Constant ». De laatste Bellerman van oud-Dendermonde.

Ture Krémféri,
krémféri = stinkkaas, Brusselse kaas, zie daaromtrent Idioticon -
Lid van de fameuze Sigarettenploeg vóór W.O. I.

Mie Kriek,
Café-houdster vóór W.O. I hoek St.-Jacobstraat-Leopoldlaan, rechtover Gevangenis.
Het schijnt dat M. K. eens bij de oogarts ging die haar vertelde dat ze Myope was, waarop Mie prompt antwoordde dat ze Mie Kriek was ! »

d'en Aut'e Krisstu's,
Lett. de Houten Kristus. Spotnaam naar een werkelijk gebeuren in een afgebrand huis ter Veerstraat.

Liza d'e Kroes,
d'e Krol,
Een veel voorkomende bijnaam. Wij bedoelen hier in het bijzonder Suske Krol.

Krommen Achiel,
Kramenzetter op maandagmarkt

Kiep d o,
Lett. Cupido

d e L a k e s,
Lid van de Sigarettenploeg. Zie ook Rans van de Lakes.

Rans van de Lakes,
Zou beddegenoot geweest zijn van de Lakes van de Sigarettenploeg. Zij sprak op een eigenaardige manier sommige woorden uit, zo bv. : gendarmen = sjakkenderme; saucis = sarris; motocyclette = motoklet, enz.

Mie Lamme,
Lammie Siska,
Lammie Vittoor,
Langel Powie,
Zie ook Petrol
Langel Powies,
Langel Zjef,

Wij hebben hem slechts gekend als een lange, kortademige persoon, harmonikaspeler op kermissen en feestdagen.

Mie Lapeng,
Lapeng = lapin = konijn ?

Mie Latour,
Haalde huishuren op in de Bijvang.
« De Bijvang heeft een boek,
Van honderd duizend mensen;
Wie woont er in den hoek,
Wie zullen we 't gaan wensen ?
L'Amour, l'amour,
De Kornel is Nie Latour ! »
(Laura Hiel, p. 143)

Motje La Uer,
Mie La wijt,
't Lèkse,
Cesar d e Lèp,
Uitbater danszaal

Half Leven,

Lang mager persoon. Men vertelt van hem o.m. het volgende : Speelde bij gelegenheid gewichtheffer... Toen hij eens in 't Vestje suldele (of werd geduwed of gesmeten) kon hij zich redden doot zich aan zijn gewichten vast te houden, die niet van ijzer, maar van geverfd hout bleken te zijn !

Mie Loomme,
Luupe Lèg da,
Mie Lotsje,
Lukas,

Mie Maat,
Masis,
Mie Maa,
Mie Maa,
't Zwèrt Maggëzaïn,
Ook genaamd « 't Ros Bafoërkot ». Het Zwart Magazijn waar vóór 1900, ter Leopold II laan, de Reuzen, Ros Beiaard e.d. van de Ommegang bewaard werden.

d e Mageres,
Lett. De Magere; inwoner van St. Onolfsdijk.
Iffra Major,
Laat verliefd en getrouw'd; haar hondje was haar kostbaarste bezit.
d e Makko,
Mie Marks,
d e Mal,
't Mammekott,

Estarinet in Stationskwartier vóór W.O.I.
Laura Mammekees,
Zjangde Manag,
Zeer streg Dendermonds politieinspecteur en zeer verdienstelijk leraar 'le Klas Lijnteken in Akademie voor Schone Kunsten na W.O. I. Een tussenkomst in een echteijke dronkenmansruzie kostte hem bijna het leven !

d e Moenekop,
Mie van Mantje,
Maria vol van Gracie,
Maria Kaka,
mooie meid uit onze kinderjaren, woonde in Ridderstraat

Maria Pis,
nog mooiere meid uit onze kindertjaren, eveneens in Ridderstraat

d e Marie,
Studentenbijnaam, wsch. vervorming van familiennaam
(bv. Maréchal ?)

Mie Marie,
d e Marok,
d e Masjol,
Kleemmase Massjon g,
t Maska,
Mie Méit,
Méit = meet, streep

Mina Méit,
d e Menné,
d e Meutemans,
Bijnaam van familie op St. Onofsdijk (o.a. Léine van de M.)

d e Mikado,
zie ook *Troskesbees*; Zeer bijzonder Dendermonds prominent o.a.
in de twintiger jaren. Had ook iets te zien met Akademie van
Schone Kunsten en eerste moderne kraan van Dendermondse
Haven.

Ware Mimbol,
Mimbal = muntebol, snoepje. Sedert jaren uitgeweken en momen-
tel op uitzonderlijke wijze door het lot begunstigd.

Kake Mizériere,
't Modéke,
Bijnaam van bekende Dendermonde mannelijke figuur die de
mode op de voet volgde rond onze eeuwwisseling.

Mie Modest,
d e Brave Moeder,
Felix Vollé Moën,
Moënn = maan

d e Moestasj,
Mie Mol,
Suë d e Mossel,
Suë = Sooi = Fransooi = François

Jan de Mostoërtman,
Liza de Kroezelmoüs,
Mieke Moüs,
Piér de Moüs,
Rosalie de Moüs,
d e Koe Naroobie,
Zie den Bult Buys en Kalle Sjerong

d e Néis,
Spotnaam voor leraar; zie ook *de Suë*
Néis = neus

Wanne de Néis,
Groothoeder van een bewaker van orde en wet

Klèmmé Naipers,
Naipers = nijpers

Noesjke Fréi,
Mie Nol,
d e Nolle,
Oud-speler A.V.D.

d e Notenballk,
vermaard Dendermonds muzikleraar en componist

Notje,
Kleinhandelaar in groenten en fruit na W.O. I.

Emma Notesje,
Populaire en zeer geliefde estaminetbaatster. Toeverlaat voor
eenzame zielien en zwervers zonder poen.

Péike Notesje,
Tille Notesje,
Zief Notes,
d en Oebbel,
d en Oliejakker,
Bijnaam voor leraar in Gemeenteschool Beestenmarkt (in de volks-
mond : Katholieke School).

Pa Jan,
Pa Taune,
Taune = Tone, Antoon

Péïke Paap,
't Pitterolleke,

Pajie = pays v. fra.; woonde op 't Vestje, was in feite Hamme-naar van afkomst.

de Pallotter,
Janneke Perraplie,

Perraplie Kapoot,

Moet zijn binaam hebben gekregen wegens het van huis tot huis gaan van hij of een familiekind met de geijktje vraag : « Perreplie Kapot ? »

Patat,

Als wij ons niet vergissen de laatste katsiers (ketsers = scheepstrekkers met paarden) van de stad en op een paar families na, ook de laatste boeren binnen de stadsmuren. Wij hebben o.m. gekend : Juul (landbouwer en katsjer), Dré (handel bouwmaterialen), en de zonen van Juul : Fried, Fernand en Sjarel.

Poëter Broddel,
Poëter = Pater

Poëter Kuörrekess,
Kuörrikes : koorddekens ?

de Péirdekoop,

Jan Péllepatat,

de Penne,

Penne = pan, bv. bakpènne = bakpan; bijnaam van iemand op St. Onofsdijk.

de Perrusjke,

Twee gezusters.

Pettit Jeann,

Huisschilder van stiel.

Pittetrol,

Pitterol = petrol. Wij kennen o.m. de volgende « Pitterollen » :

1) Péïke P.

2) Lowie P. (zie ook Lange Lowie)

3) Sjarel P.
enz., enz.

't Pitterolleke,
Zuster van Péïke Pitterol

de Pieën,
Schuene Pierre,

Willy de Soepman zingt er een top-hit van.

de Paip,

Paip = pijp - lantaarnopsteker - woonde in 2e barak achter kazerne.

Evelien de Patip,

Woondde op 't Hemelken

Vittoorke de Patipentrekker,

Zeggen wij alleen van hem dat hij vroegtijdig weduwnaar werd.

't Paipke,

Mie Pikk Öön,

Öön = aan (Pik oën = d'r is jeuks aan ?)

Honorien Pits,

Hield estaminet op 't Vestje

Léineke Pits,
Zuster of nichtje van Péïke Rammekesrand ?

de Pisbroek,

Zou chef geweest zijn der Duitse Commandantur te Dendermonde in W.O. I. Kreeg deze bijnaam zeker niet omdat er iets niet in orde zou geweest zijn met zijn persoonlijke waterleiding. O nee, de mannelijke Dendermondenaren zo tussen 12 en 16 jaar hadden hem zo gedoopt wegens de eigenaardige snit van zijn rijbroek, meer niet. Deze tijdelijke heerser over Dendermonde's wel en wee was ingekwartierd in een herenhuis ter Mechelse straat en kwam dan 's morgens, flink gelaarsd en gespoord, zijn ambtsresidentie verwoegen, om ze 's avonds, op dezelfde manier, doch lichtjes aangeschoten, te verlaten. Nu was er iets héél eigenaardig met deze Duitser aan de hand. Hij kon nl. geen jonge slanken zien roken. Betrapte hij er één in een onbewaakt ogenblik, dan mocht deze zeker van zijn dat zijn sigaret met de karwats uit handen of mond werd geslagen.

(Uit onze bijdrage in een plaatselijk weekblad getiteld : « Dendermonde 14-18 van 24-10-1970).

d e P i s k o r d é i,
Zou op Grote Markt hebben gewoond en o.a. dienst hebben gehad, samen met *Zjang de Mang* in de vismijn.

d e P i s j,

M a s s è i r P i s k a u s,

Zie onze bijdrage over Peke Rammekesrand in D.F. 74, blz. 66.

M i e P i s l a p,

P i s s e k o n t s j e,

d e P i s s e r,

Bijnaam van bewoner St. Onofsdijk. Zie daaromtrent op Beuzze

M i e P i t,

R a u z e P i t s j e,

P i t s j o e k e (De...)

M i e P l a d a i s,

Ook genaamd *Schaitsj in tajtsj*? (Schijt bij tijds)

P l a k P l a k R o b i j n,

d e R o t t e P l a n s j é i,

Plansjéi = plancher (fra.)

' t P l a v è i k e,

Leden van familie die Vloerderszaak uitbaatte.

d e P l a y b o y,

Dendermonds politieagent der nieuwe generatie - in de volksmond de beste verkeersregelaar.

M i e P l è k O ö n,

d e P o e j l e,

d e G a i t e p o e p p e r,

Van dit specimen schijnen er méér dan één geweest te zijn.

d e P o k k e j é i,

Spotnaam wegens overblífselen van pokken-epidemie? Men vertelt van hem dat hij een uitsonderlijk Don Juan type was die zich eens bij 'bar winterweer, zijn mooie haren voor de heft afgeschoren, in een slede ronde de stad liet voeren! Of was het zijn broer die deze stunt uithaalde? Zie daarom *Schuene Ware*.

' t P o m p e l o e r e k e,

Bijnaam van leraar wegens zijn uitsonderlijk groot hoofd.

L o w i e P o m p i e r,

Zie *Lange Lowie en Lowie Petrol*

P i è r P o m p i e r,
Enigszins potserlijke figuur uit een gegoede Dendermondse familie

' t H a l f P o n d j e,

Dochter van *Louwies Kilo*

L o w i e d e P o o r d e r,

Hij kleermaker, zijn vrouw leerde met mosterd. Lowie de P.'s pergebied lag in de St. Onofspolder. Op een nacht (de wind zat in 't verkeerde gat) kwam een koe zo maar in Lowie's nek likken zodat onze held van pure schrik de sloot in sprong.

B r o e d e r P u ë r t,

Zie onze bijdrage over Peke Rammekesrand in D.F. 74, blz. 67.

Z j e f k e P o e p p e k o p,

d e P o e p p e l a p p e s t i k k e r,

Knoeier van een kleermaker

d e P o e p p e k a s,

Café op 't Vestje, zo genaamd naar de magere en expressieve gezichten van uitbaatster en haar dochters (*poëp = pop = kinderspeelgoed*).

P o t j e T o k a l o n,

Ook genaamd de spauger = spuger = muzikant (pianist o.m.). De man werd zo geheten wegens 'zn overdreven gebruik van schoonheidssprodukten.

P o t l u ë t,

1) *Fientje Polluët* : leraar

2) *Jan Polluët*

3) *Elza Polluët* = hield café Molenberg

d e P r i l,

Dochter van *Mie Kotsje*

M i e P r o f a i t,

Kon maar niet zwijgen over « profijten = ristorno's » die men kon bekomen in plaatselijke coöperatieve vereniging.

d e P r o t,

Zoon van *Finne de Sieirke* (op Holke van *Mie Alla*)

L e o n a r d d e P a r r i k,

Parrik = pruik (fr. *perruque*) - estaminetbaas en gelegenheidskapper

Mie Prouis,
Prouis = Pruis - zeer devote vrouw

d e P r i t u ë g,
Ook genaamd *De Schone Slaapster*, vrouw van Winando

Mie d e P o u i t,
Pouit = Puit = kikvors

P o u i t e S l o e j e r s M i e,
Achbare wederhalf van een méér dan gesfortuneerd pompier
met rosse haren.

S j a r e l Q u i n z e,
M a r t h a R a d i o,
Dochter van d'Aa Viool

d e R a k,

M a d a m R a l e n t i,

Gewezen café-dochter - thans weduwe - dankt haar bijnaam aan
de wijze waarop zij zich op straat beweegt (met uitgemeten, héé!
trage stappen).

P é i k e R a m m e k e s z a n d,

Voorerst de oorsprong van het woord RAMMEKES; wij hebben
tevergeefs achter de onbetwistaar juiste betekenis van dit woord
gezocht. Misschien kreeg deze Prins van de Dendermonde volks-
typen zijn bijnaam door het feit dat het zand dat hij verkocht uit
de omgeving van het fort Rammekens kwam in Zeeland (Neder-
land). Het fort ligt in de Zeeuwse gemeente Rithem, op het eiland
Walcheren, 961 ha. groot (zeeklei...). Het tegenwoordige fort da-
teert van 1547, was van militaire betekenis in 16e en 17e eeuw.

Op de Spanjaarden veroverd in 1573 was het van 1585 tot 1616
één der sterken, welke Engeland als pand in bezit hield. Ondanks
de in de 19e eeuw aangebrachte verbeteringen verloor het later
alle militaire betekenis. (Oosthoek, deel 12, blz. 575).

Een andere versie ontrent de bijnaam RAMMEKESZAND deed
eerlijds de ronde bij bejaarde Dendermondenaars : de leurders
(en o.m. ook zandleurders zoals Péike) zouden hun rondgang
steeds hebben gedaan met een « rammehaar », daarbij luid roepend
of zingend hun koopwaar aamprijzend.

De Dender volgesluisd met vers geteerde schuiten,
Een Vissemijn met kommerschappen zee,
De Beestermarkt, één bonte boerenbuiten,
*

Maar boven alles, 't Belfort, beierend voor tweé.

Wit zand op rode vloeren, de kleuren onzer Poort,
Blazoën van liele en lijden, van het gegeven woord,
Van kinderlijk betrouwien in ebbe ende vloed.
Van Reuzen en een Ros, van zuiver pijndersbloed !

Dàt, en dan nog veel meer, dat was en dat is allemaal een beetje
Péike Rammekeszand (Petrus ALEXANDER, geb. Dendermonde
15-6-1849 en er gestorven 12-1-1924. Ouders : Huldaardus en
Joanna Vallé). Hem de dorpsdooit noemen, zou niet netjes zijn;
hem allures toemeten van filosoof, ware belachelijk. Laat ons
hem een kind-gebleven stalker heten, wat simpel van geest, die
mede door zijn ontwapende onschuld, tot een zo vertrouwd stuk-
je Dendermonde is geworden, dat wij zijn beeld nu, vijftig jaar na
zijn dood, op de beste plaats in onze beste kamer aan de muur
hangen.

Zoals Péike werd vereeuwigd op prentkaarten, zo was hij ook :
een grote stevige vent met een karakteristieke kop, zon- en week-
dag eerder gekleed in een versletenjas en broek, op zijn houten
blokken en een roodwit gebolde neusdoek over zijn muts of om zijn
hals geknoopt. Eeuwige vrijgezel, verblijf Péike bij « Ons Nette »,
zijn zuster in de Nieuwstraat, langs het Vestje. Hij kwam aan de
kost als zandman en liep, zonder ooit maar één etmaal over te
slaan, de stad en omgeving op en af, in elk deurgat roepend :
« Raa, niks vandoen ? » Zat men zonder wit zand, destijds het
toevlindel voor de finale tooi van tegels, rood of blauw, dan
nam Péike de bestelling op en voerde deze prompt uit. Ging zich
geregeld met zijn « kèrrewagen » bevoorraden bij Toonen Decker,
later bij Pol Steeman, die beiden het zand, met één schip tegelijk
tot vóór hun magazijn aan het Vestje lieten brengen. Voor zes
cent de emmer of dertig cent, de grote maat (volle zak) voerde
Péike de « commandé » uit. Wie naar de prijs per emmer vroeg,
kreeg zo rap als tellen voor antwoord : « Vaif sang en ne sang
vèr mèi ».

Zon- en feestdagen werden door Péike streng in acht genomen.
Zonder kruiwagen slenterde toen dat wandelend hart van Dender-
monde langs 's Heren wegen, zowel binnen als buiten de stads-
muren, zijn repertoire afstarend, overal waar mensen waren. Voor
de straatjeugd gaf hij zijn toemaatje ten beste : « Ens op de
muur klefferen ? » Of ten minste doen alsof. Nooit zou Péike het
eerst iemand gegroet hebben. Wanneer men hem goede dag wenste,

dan volgde zonder onderscheid van rang of stand : « *Dag mèské*,
of « *Dag jonge* ». Daarna kwamen : « *Ne goede zondag, ne zoëlegge Nievejoer (Poësse, Sinkse, enz.)* ». Kwam hij een café binnien, dan ging Péike zitten, maar hoedde zich ervoor ook maar iets te bestellen. Hem kennende, bracht de baas of de bazin hem dan een paar « *kloetsjen* ». Wanneer zulks uitbleef, kloeg Péike zonder dralen : « *Péike mag uëk bier* ». Volgens het geval maakte hij van dat bier « *kafféi, bauteramme, koekke of kopvliës* » of wat dan ook. Als wederdienst en op aanvraag gaf Péike dan doorgaans zijn « *Broederkes* » of « *Massèirkès* » ten beste. De « *Massèirkès* » kwa-men ongeveer als volgt over :

Massèir Zianne en Massèir Wanne
Massèir Nette en Massèir Piskaus
Massèir Stère en Massèir Marie
Massèir Ranze en Massèir Filomène
Massèir Klemaans en Massèir Gruëten Triën
Massèir Odule en Massèir Gusta
Massèir Washouip en Massèir Celeste
Massèir Komméir en Massèir Lowies
Massèir Polllien en Massèir Schauteldoek
Massèir Paula en Massèir Baitsj in 't Gat
Massèir Margriet...

En de « *Broederkes* » :

Broeder Jan en Broeder Wannes
Broeder Kuël en Broeder Savué
Broeder Francies en Broeder Fransuëfrans
Broeder Wedewaar en Broeder Kuélendaik
Broeder Vlassenbroek en Broeder Kamiel
Broeder Agist en Broeder Lowie
Broeder Oskar en Broeder Zjef
Broeder Puërt en Broeder Antones
Broeder Sëng en Broeder Eddegaar
Broeder Schoël en Broeder Manewèl
Broeder Pétteris en Broeder Kok
Broeder Klatsjkop...

Het gebeurde dat Péike, op het eind van zijn resem broederkes of Massèirkès, plots een goede bekende onder zijn toehorders opmerkte; dan werd zijn opsomming zo maar, van de hak op de tak, aangelengd met de bijnamen van deze vertrouwde klanten : Broeder Drol en Broeder Pissekontje, en Massèir Méit en Massèir Knoebel.

Op speciaal verzoek bracht Péike ook zijn liederenrecital. Toen er bij zijn zuster Nette een kindje kwam, ons Léineke (Léineke zal Péike later, tot bij zijn dood, liefderijk verzorgen. En nog veel later, tijdens W.O. II, zal ze jammerlijk in het Vestje verdrinken), van wie hij zielsveel ging houden, kreeg Nonkel Petrus gelegenheid te over om zijn zangersgaven uit te testen, terwijl hij voor babysitter speelde. Hier volgen zijn « *Liekés* » :

En waar zijn de verbasterde Belgen ?

Kom, trek met ons naar het slagveld

Met Jan Breydel, de Coninck en Arteveld.

Wij strijken kloek en 't is geen schand

Voor de Vlaamse taal en de Oude Waal;

Wij verdedigen ons Vaderland !

De miskadeirs en de lange frak,

Weinig ooden en een diepe zak,

Mèskes van den bouite

Eite gèire spruite,

Mèskes van de stad,

Kis ma gat !

En in de zomer is het goed,

Tén droëge de waive ne kastoren hoed.

Trien, Trien, woëter in gedoën,
'k Hem ze met de poemp nô de kenne zien goën.
Onder ons gezessen in een boereschier
Drinken is het beste, dat is ons manier.

Wéir goën, wéir goën, wéir mauge ni blaive stoën,
Wéir zoeké nor 'n stamenéi
Vér onze vizee kadéi.

Ote patote, woër zaïn de beste note ?
Hier ent cloër, ge wëtsj wel woër,
Be den appetéiker op de Kuürenoërt.

Gau kruëne van bieze,
In de Zomer zal het vrieze,
Tén luëpe de boere mè klompe.

(voor miskadeirs en ooden zie Idioticon)

In de Winter za 't zonneke schaine,
Na zijn liedjes zette Péike gewoonlijk een punt achter alles met het gezegde : « En drieje ni drouin 'n wil, stoë stil ». Sommige grapjassen dreven het zover Péike te vragen zijn volle vuist in zijn mond te steken, wat vanzelfsprekend nooit lukte. Onze zand-

man besloot echter steeds die mislukte poging met de conclusie :
« Péïke éi ne grûte mond, èi ? »

Immuum als hij was tegen welke verandering ook in de dagelijkse gang der dingen, konden noch Wereldoorlog I, met zijn gebrek aan alles en nog wat, noch de eerste twintiger jaren, met hun overmoed en overvloed, Péïke uit het lood brengen. Maar de jaren begonnen te wegen en stilaan werd Péïke sukkellachting, zodanig zelfs dat zijn nicht Léineke haar illustere nonkel bij de « masséinkes » in het Stedelijk Hospitaal moest onderbrengen, waar hij, volgens zijn doodsbiedelen, « gerust van het tegenwoordige, tot een beter leven is overgegaan. » De zusterkes hebben er geen last mee gehad. Alleen konden ze Péïke er niet toe brengen het kruisteken te maken zoals zij het wilden. Het werd steeds : « In de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, Amen, en... op de kèiremis stoën de kramen ! » Men beweert dat, na lang zagen en plagen, Péïke bereid werd gevonden het als volgt te doen : « In de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, Amen, en op de kèiremis stoën de kramen... en da lèste meg-ik- r-ni-bèi zegge ! »

Toen het einde kwam, zou Péïke aan de geestelijke die hem troostend toefluisterde « dat het daarboven zoveel beter zou wezen », zonder verpinken hebben geantwoord dat « het bij ons Léineke voor hem al goed genoeg was. »

De vraag rijst in hoeverre geloof mag worden gehecht aan alles wat na zijn dood over hem verteld werd. Maar gelogen of niet, het heeft hem niet bellet, onder de triomfhoog der minstbedelden door, de Dendermondse Folklore binnen te rijden. Met zijn « kerrewagen » vol onbaatzuchtigheid en blijdschap om alles wat maar goed was.

(Uit onze bijdrage in D.F. 74, blz. 65 tot en met 68)
(Bron en medebron dezer gegevens : wijlen Pieter WILLEMS, verder Ben. DE VRIES en Alf. LAMBRECHT).

d e R a s,
R i e k e s...,

Populaire politiemans tussen W.O. I en II. Zou een zakhorloge hebben bezeten dat een illegaal geneverkruijkje was.

R i e t j e k a n n i z w e m m e,

Er werden in de loop der jaren minstens drie verschillende versies ontrent het einde van R.K.N.Z. de wereld ingestuurd :

1e versie : Op een keer sprong hij in 't Vestje nadat kwajongens, zoals ze gewoon waren, hem achterna geroepen hadden : « Rietje kan ni zwemme ! » Waarna hij jammerlijk verdronk. Hij zou alle hulp steeds maar beantwoord hebben met de woorden een uit-spraak van Cambonne waard : « Ge kentsj ammel man kluëte kisse ! »

Ditzelfde voorval werd verteld van de eerste man van Mie Kotje. 2e versie : Geplaagd door kwajongens die maar steeds zijn spottende naam ripen, sprong hij, als perfect zwemmer in 't Vestje, dook echter in 't slijk en verdronk.

3e versie : Zou in de Schelde zijn verdronken ter hoogte van de Killeweg.

R i j k e J a n,

d e R o c a m b o l,

Ook genaamd de Rok - schoolmeestersbijnaam van leerkracht in Aria (zie Idioticon).

d e R o t t e,

d e R o u i g e,

Had formidabele talenkobbel - sportmecenas

d e R u s,

Bewoonte St. Onofsdijk - Grootvader, langs moeders zijde, van o.m. de Kapelleschaiter

S a m s o n,

Spotnaam o.m. van Pater De Smet zaliger : « Hij bezat een buiten-gewone lichaamskracht, bij zover dat zijn schoolmakers hem de bijnaam van SAMSON gaven. » (D.G.F. blz. 381).

P i ë r v a n ' t S a s,

Saswachter tegen Biër - een onuitwisbaar beeld uit onze kinder-jaren.

B r o e d e r S a v u è,

Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 66.

B r o e d e r S c h o è l,

Schoël = schaal - zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 67

' t S c h o è p,

Ook genaamd den Duëve - staatsambtenaar tussen W.O. I en II te Dendermonde.

*d e Schèir,
d e Schacht,
Schragedrager in Ros Beiaard-Ornemegank ?*

*d e Schofferdad i n ,
schofferdain = schaverdijn = schaats (zie Idioticon)*

d e Schéit,

*Zief Schéit,
Schèllen Achtele,
Schèllen Benueë,
Schèlle Fillé,
Schèlle Mie,
Schèlle Zjanting,
d e Schelle,*

*Vervorming van familiennaam - alomgekend speler A.V.D. - ge-
wezen cafèbaas-taxivoerder*

*d e Schiet v e ,
Inwoner van St. Onofsdijk - zijn broers : de Witte, de Penne en
de Kove.*

Piér d e Schai ter,

Zijn eigenaardige zegswijs : « Huit heures - néigeniere »

*d e Schoen,
Schènne Ware,*

*Broer van de Pokkejéi - deed hij nu de fameuze tocht met de
slede of zijn broer ? Zie alleszins op Pokkejéi.*

Mie Schorre,

*Zette bidstoelen aan outer op Molenberg wanner de processie
uitging.*

*Massier Schautel d o e k,
Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 66.*

d e Sèn g,

*Sèng = Ceng = Cent (vervorming van voornaam Vincent)
Toen wij hem leerden kennen, zo wat tussen 1927 en 1930, heette
men hem gewoonweg Vincent en het zullen wel de kwajongens
uit « de Kademie » geweest zijn, waar hij later als levend model
fungeerde, die er achteraf « d₂ Ceng » hebben van gemaakt. Tij-
dens die periode, bij het rechtrekken van de Dender en het
bouwen van een splinternieuwe brug in het hartje van de stad,
speelde Vincent zo'n beetje waakhond op de werven, die onze*

jeugd hebben verblijd. Regelmatic trad hij op als verbindings-
man tussen de jongens van Ridderstraat, Grote Markt en Beesten-
markt enerzijds, en een uitgeslapen Gentse antikwaar anderzijds.
Een paar keer in de week kwam die kerel voor een appel en ei
alles opkopen wat uit de Denderbedding werd naar boven ge-
baggerd.

d e Schéit,

Die restauratie van Dendermonde's slagader kwam, lijk alle goede dingen, niet klaar op een gij. Dat men uit die warboel uiteindelijk een gloednieuwe, met elektrische kracht aangedreven brug kon te voorschijn toveren, bleef voor ons het zó-veelste wereldwonder. Vergeten wij niet, dat de stad toen nog haar wonden van W.O. I liekte, dat men in de Ridderstraat op een gegeven ogenblik zodanig aan 't onteigenen sloeg, precies of men ging daar, tussen Grote Markt en Koornaard, de Olympische Spelen ten beste geven. Terzelfdertijd moest men die grilige Den-der op weg naar Aagem-Bridge (Oudegem-Brug), ook nog uit zijn Kronkels helpen, terwijl Langzaam maar zeker de wereldcrisis (crash van Wall-Street in U.S.A.) kwam overwaaien. Enkele tijden nadien zou de helft van ons Belgisks gaan stempelen en 's winters naar reclame-vertoningen in de kinema's trekken, om zich een paar uur goed te kunnen verwarmen.

Het stond voorzeker in de sterren geschreven, dat het Ros Beiaard de nieuwe Denderbrug onzeggens zou inrijden, al dient ter waarheid gezegd dat de Dendermondse Ommegang 1930 in feite werd ingericht ter viering der Belgische Eeuwfeesten.

En met die Ommegang van 1930, het in gebruik stellen der fameuze Denderbrug en... het vertrek van Vincent, ging ook onze kindertijd ter ziele, die ons zo'n bonte mengeling van belevenissen en emotie's had bezorgd, dat 'wer nu nog niet kunnen overzwingen. Maar hoe zou men verdorie kunnen vergeten dat Georges V.D.C., de welgekende supporter van A.V.D., al de mannelijke leden uit een Dendermonds gezin eens uit de Dender haalde, zonder zelf te kunnen zwemmen, terwijl Stanje V.D.M., de officieuze burgemeester van de Veerstraat, in een super-veilige boot, met koningin Elisabeth aan boord, bijna naar de haaien ging.

(Uit onze bijdrage in een plaatselijk weekblad 28-6-1974).

Broe der Sèn g,

Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 67.

Mie Sèng,
d e Siffere,
Zie de Kattendief

d e Sigaret,
Ongekroonde koning van de fameuze Dendermonde Sigarettenploeg vóór W.O. I.

SIGARETTENPLOEG : Vereniging van kolenlosers (niet verwarren met Pijnders !) aan Scheldekaaien vóór eerste Wereldoorlog. Die kerels moesten dag-in-dag-uit de Veerstraat door om zich naar de Scheldekaai te begeven waar ze steenkolen uit schepen overlaadden in spoorwegwagens, zak per zak natuurlijk. Het moeten uitzonderlijk sterke en leninge mannen geweest zijn want met een zak van 50 kgr. liepen ze zo maar over een loopplank van amper 30 cm. breedte, alsof het een boulevard was. Hun hoofdman werd *De Sigaret* geheten. Andere led'en heetten met hun bijnaam *De Lakes, Rietje-kam-ni-zwemme, de Barriekes*, enz. Tekenend voor die tijd lijkt ons een artikel uit « *Het Volk* » van woensdag 29 november 1905, nr. 278 :

« Dendermonde (bijz. briefw.) - Een rijke kerel onzer stad, een zekere ... bracht de ganschen nacht in gezelschap van schoelies in wallebakkerij over. Dinsdagmorgen, rond elf ure, was de bende uit het nieuw Zwijckkwartier en de Molenstraat haren duivel aan 't draaien. De voorbijgangers werden beliedigd, gehooond, zelfs geslagen op opstoking van de rijken nietdeug. Een der kerels kreeg 5 frank om een kanonier, die daar voorbijkwam, een kakk slag te geven; een andere schonk hij 20 fr. (het doornse-runhoen van een werkman was toen 35 centiemen per uur !) om zijn vrouw af te slaan, de arme sloor was bijna verwurgd. De politie viel de bende op de nek en weldra waren de rijke nietdeug, benevens een vijftal der razendste cigarettenploegers in de klem. Allen wierden gevankelijk naar het Politiebureel gebracht en dit onder een groten toeloop van volk. »
(Zie onze bijdrage « *La Belle Epoque* » in plaatselijk weekblad van 1-7-1972).

d e Singel,
Als wij ons niet vergissen vervorming van familienaam *Singelé*?
Bèir Singoor,
Bèir = Albert

Kobe Saroop,
d e Sjakk,
Beroep schoenmaker - zoon fotograaf
Mie Sjavat,
Speler A.V.D.

d e Sjok,
Zijn vrouw : *Mie de Sjok*

Mie d e Sjok,
Haar man : *de Sjok*

d e Schone Slabster,
Ook genaamd *de Pritiëg* - vrouw van *Winando* (zie aldaar)
Wanne d e Slabber,
Vodderraapster

Slappe Ziang,
Zjang = Jean

d e Slijkmossel,
Spotnaam van persoon op St. Onoffsdijk - dochter van de « Beuzze ? »

d e Slinke,
Populaire café-haas op 't Vestje - ook muzikant in plaatselijk muziekkorps - van pijndersbloed !

d e Sloes,
Studentenspotnaam

d e Smalle,
Liza d e Smalle,
Vrouw van *de Sigaret* ?

d e Snipper,
Mie Snel,
Mie d e Snouifdués,
Snouifdués = snuifdoos

Willy de Soepman,
Ook genaamd *De Onbekende Zanger*, wij kennen twee top-hits van hem, die werkelijk onbetaalbaar zijn : 1) *Wij van Derremonde* en 2) *Schuene Pierre*.

d e S o l l e,
Vervorming van Franstalige familiennaam

' t S o u i k e r k e,
Souikerke = suikertje

d e S u ë,
Spotnaam voor Ieraar - zie ook **d e N éis**
P o l l e S p a a k,
Zoon van de Vluëntemmer

d e S p i t s,
... (volgde dan een gekende Dendermondse familienaam)

d e S p o n s,
d e S p r i e t,

Hij was niet alleen « tandentrekker », maar vooral kluchtzanger, die zichzelf op een oude, krassende viool begeleidde. Tussendoor maakte hij ook nog gebruik van een versleten tronmel om de aandacht van het volk op zich te trekken.
(J. De Vuyst - D.F. 74, blz. 71).

d e S p a u g e r,
Spauger = spuwer - zie **Potje Tokalon**

F i n n e d e S t è i r k e,
stèirk = sterk

S t i k k e v a F l è s s e,
Populair politieagent begin dezer eeuw.

M o n g d e S t o e m p,
W i e z e S t o k v i s,
Populaire volksrouw op 't Hemelken

d e S t r i e t,
Er is een hele familie Strieten...

d e S t r i p,
Oud-speler A.V.D.

S t r o n t o èn ' t L i j n t j e,
S. O. 't L. was een volksfiguur die zich o.m. onledig hield met aampakken der lijnen van binnenschepen in de stad. Op een keer

had onze held een lijn rond een meerpaal gewrongen, en gezien het schip een tijdje bleef liggen eer het weer verder kon, was hij in 't vooruitzicht van een ferme fooi alvast een druppel gaan pakken. Spuiters hadden het hele geval in de gaten, zochten ras een voorraad van een niet te noemen goede en smeerden royaal de hele lus van de lijn ermee in. Resultaat : de niets vermoedende landloods daagde op, deed zijn routinewerk, rook tenslotte eens aan zijn handen en flapte er spontaan de woorden uit, die hem voor zijn verdere levensdagen die zoet-sappige schimpnaam zouden bezorgen !

(Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 65)

d e S w a j n s j i,
T o e t e r k e T a a t,
d e n T a j e u r,
v. fra. tailleur = kleermaker ?

d e n T a n g o.
Wij hebben twee Tango's (gebroeders) gekend. Zouden o.m. tijdens W.O. II voor de geallieerden alle wereldzeeën hebben bewaren. Het verhaal gaat dat één der Tango's in een Zuid-Amerikaanse haven de andere eens zou « verkocht » hebben aan een rederij die matrozen tekort kwam !

d e n T a n n a,
Studentenspotnaam

T a n t e N a n c y,

Vrouw in 2e huwelijk van ons aller goede vriend zaliger : Gustje Mestag. Zij was afkomstig van Newcastle on Tyne (Groot-Brittannië) en onze herinneringen aan haar zouden — geloof ons vrij — een boekdeel kunnen vullen.

T a n t e M éil en b èir e g,
d e n T a r a j i e t,
T a a,
Vrouw van den Trip

d e n T a t j e s,
M a s è i r G r u ò t e n T i èn,
Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 66.

Z j è f T e k s,
Oude kasseilegger

d en Tèpp e,
Broer van den Douvejäcker

Zinne d en Tèpp e,
Moeder van den Teppe en den Douvejäcker

Jan van Tèpp ekes,
Detailant groenten en fruit tussen W.O. I en II. Aflkomstig van
Sint-Gillis.

d en Tètter,
Fameuze reuzendrager en wielrenner

Mie d en Tieger,
d en Timtam,
Schimpnaam voor schoolmeester

d en Tits,
Vedette in revue « HALT » 1930

Finne Tit,
Vierde Haar 60-jarig huwelijksjubileum - zwartharige « achter-
woërs » (vroedvrouw)

Dolfe Tittenolf,
Vaak hoort men bij pot en pint door Dendermondenaars de volgende slagzin : « *Bij tieste Britte en bij de twiedde Britte.* » Nu vindt die alleszins ongewoon klinkende uitspraak haar oorsprong in het feit dat genoemde Tolfte (Dolfke) kon een hele reeks medeklinkers niet goed uitspreken en maakte er onveranderlijk een T van eens door een frastalige werd aangesproken, die hem de kortste weg vroeg naar de Rue du Magasin (Magazijn, Prison of St. Jacobstraat). Tolfte moest zich op dat ogenblik ongeveer op de hoek der Veer- en Kasteelstraat bevonden hebben. En prompt, de aangeboren Dendermondse hoffelijkheid tegenover vreemden indachtig, kwam het er uit : « *Ici... tieste Britte... et alors de twiedde Britte... et voilà de Rue de Matatin* (eerst de Bogaardsbrug, dan de Augustijnebrug over het Vestje en dan de Rue du Magasin). (Uit onze bijdrage in D.F. 74, blz. 63-65).

d en Toeter,
Studentenspotnaam

Leonié d en Top,
Cafébazin op 't Vestje

Lowies d en Top,
Vouilen Taure,
Anri Tot,
Was veel werkloos

Mie Tot,
Zief Tot,
d e Trek moetj,
Ook benaming van Kinemazaal op Koornaard tussen W.O. I en II.

Jan Treksotk,
schoentje-lap van beroep - kwam tragicisch aan z'n einde

d en Trije,
Visuildegrader na Vismijn

d en Trip,
1) Beenhouwer vóór W.O. I hoek Kasteel-en Veerstraat
2) Cafébaas Molenberg
3) Vuilnisophaler en voerder lijkwagen

Sisse d en Trollie,
Woonde op Hof van Suys

d e Trossesbéis,
Zie Mikado

d en Tsjèng,
Foorkramer met soort biezebijs - riep maar steeds : « *Drèt kiëre vèrenen Tseng* (cent) ».

d en Tsjiép,
Studentenbijnaam

Tsing Bœm,
Slaat duchtig grote trom van populaire muziekkapel

Tjöke Lief,
d en Tuut,
Voorspeler A.V.D.

Piér d en Ouil,
Ouil = uit

d e V a n d e r,

Vervorming van familiaanam - zeer verdienstelijk Dendermonds toneelspeler in dertig-veertig en vijftiger jaren - steeds komische rollen - oud speler A.V.D.

F i e n t j e V a t,

Dochter van *Dikke Loe* en *Josfien Ajouin*

M i s j è l V a t,
't *V è i r k e,*

Men vertelt het volgende :

't *Vèirke* trouwde te Grembergen en sprak tot de burgemeester :
« 'k Ben hier met een hele menagerie, want ik ben 't *Vèirke*,
mijn vrouw teweeg is *Anna den Oèp* (Aap), mijn getuige is
de Kalle (een Vogel) en deze van Anna noemt men *d'Eekster!* »

d e V è t t e,

M i e d e V i n k e r,

d ' A a V i a u l,

Lett. de Oude Viool - vader van *Martha Radio*

d e V i t t e r o z j e,

Dochter van de *Pril*

B r o e d e r V l a s s e n b r o e k,

Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 67

't *W è i r e m V l i è s,*

W a n n e s d e V l o e k e r,

d e V l u è n t e m m e r,

Woonde Molenstraat

S j a r e l d e V a u g e l,

V a u g e l e Z j a n g,

Lett. *Vogele Jean*

V o s ' I r m a,

V o s s e P o l,

d ' A a V r a a,

Lett. D'Oude Vrouw - caféhouder op 't Vestje - dochter van

Mie Kotsje, zuster o.m.v. *Fre en Leonard Kotsje*.

O n s L i e ' V r a a o u t d e K a u l p i t t e,

Lett. Onze Lieve Vrouw uit de Koolputten. Vrouw van de *Gruïeten Tango* - ook genaamd *Friet mè Pranillekes*. Om haar beddegenoot eens extra te vertroetelen garnierde ze eens zijn bord frieten met pralines.

V o u i l e W a n n e,

L o s t ' n V è s t,

V è s t = vuist

W è i r e m e n I è t,

I è t = heet

M a s s è i r W a s k o u i p,
Zie onze bijdrage in D.F. 74, blz. 66.

L a n k o u i t ' t W o ö t e r,

Deze reeds lange spotnaam werd doorgaans nog gevuld door de woorden : « *En frètsj' vèil!* »

d e W a t s j i,

Cafébaas Bijloke met méér dan één dochter.

L o t t e W i j d o p e n,

L e o n g o u i t ' t W a i n o u i s,

Lett. Leon uit 't Wijnhuis (zie *Bertos*). Ook velomaker en goed muzikant. Hield café eerst Heldenplein, vervolgens Veerstraat en tenslotte Dijkstraat.

W i n a n d o,

Bediende bij plaatselijke Valkbond - zijn vrouw : *De Schone Slaapster* (ook de *Prituëg* genaamd - zie aldaar) - Winando was in feite de artiestennaam van een helderziende-hypnotiseur die o.m. met veel succes optrad te Dendermonde in de twintiger jaren.

d e W i t t e s,

Pijnder, Reuzendrager en hoochsapper.

d e W i t t e,

Wij kennen 3 Witte's :

1) iemand van St. Onnoldsdijk, zijn broeders zijn : *De Kove, De Penne en De Schiève;*

2) *De Witte G....* : gewezen cafébaas en oud-keeper A.V.D.

3) *De Witte Péit*, cafébaas Keur (grens Dendermonde-Baasrode).

E d d e g a a r d e W o l l e m a n,
Cafébaas Oude Vest

d e W o u i t a k,

Kleermaker - soort volksfilosoof - kwam jammerlijk aan zijn einde in 1938 (verkeersongeluk) op viaduct St.-Gillis-Dendermonde.

Polleke Zaat,
de Zesklaa,
Lett. de Zesklaauw

de Zot van Ristens,
Bewoner van St. Onolfsdijk.
Zotte Gust,
Zwerte Fine,
Cafébazin 14-18 - werd bij de Wapenstilstand 1918 het hoofdhaar
afgesneden.

de Zwijep,

*